ANUL X No. 2895

Ediția de seară

VINERI 25 IUL E 1897

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

SOSIREA PRINȚULUI FERDINAND

Șase paginĭ
la fie-care editie

FAȚARNICIA IN POLITICA

Nu-ĭ domeniŭ maĭ prielnic pentru fățărnicie ca domeniul politiceĭ. Aceasta se dovedește pe fie-care zi, atît în politica din năuntru cît și în politica din afară a statelor, dar maĭ ales în politica din afară, acolo unde fățărnicia este cînd fructul șireteniei, cînd fructul temereĭ și al nesiguranțeĭ.

Venirea în țară a prințuluĭ Ferdinand al Bulgarieĭ ne oferă o nouă mostră de fățărnicie.

Este incontestabil că în țara romînească, atît în cercurile conducătoare ale celor două partide, cît și în acele cercurĭ carĭ formează opiniunea publică, Bulgaria nu maĭ este privită astă-zĭ ca o țară amică. Ceva maĭ mult, acela care a provocat această răceală manifestă, este însușĭ principele Ferdinand de Coburg, acela care de erĭ este oaspele regeluĭ Carol, acela pe care toțĭ bărbațiĭ noștriĭ politicĭ îl învinovățesc a fi un dușman al Romînieĭ. Cu toate aceste, convenționala fățărnicie politică a izbutit să dicteze politicianilor fraze de măgulire pentru augustul musafir și să le combine o mască surîzătoare și satisfăcută, atuncĭ cînd nicĭ o conștiință în țara aceasta nu privește pe acest musafir ca pe un prietin.

Am citit toate ziarele partidelor politice, le-am citit pe toate. Ziarele liberalilor guvernamentalĭ, ziarele conservatoare, toate fără excepțiune, sînt unanime a felicita pe domnitorul Bulgarieĭ, a'ĭ ura petrecere frumoasă la Sinaia și a-l considera ca pe prințul uneĭ țărĭ *amice*.

Aci fățărnicia iese din domeniul convenționalizmuluĭ obligatoriŭ în diplomație și intră în domeniul falșificăreĭ evidențeĭ. In adevăr, cînd organele partidelor de guvernămînt spun «bună ziua» prințuluĭ Ferdinand care calcă pe pămîntul Romînieĭ, dînsele îndeplinesc un act de curtenie care se cere de la partidele ministeriale. Dar cînd acele organe spun aceluĭ prinț, «Bună ziua, *amice*», eĭ, aci se schimbă chestia, iar politeța se transformă în cel maĭ pur neadevăr.

Partidele politice sînt datoare a menține bunele raporturĭ cu toate statele și cu toate popoarele, bărbațiĭ politicĭ sînt obligațĭ a respecta regulele polițețeĭ internaționale, însă, sub nicĭ un cuvînt nu le este permis să împingă cultul pentru asemenea convențiĭ pînă a rătăci judecata publică în țara lor.

Ce vroițĭ să creadă publicul din Romînia cînd, pe de o parte, aproape toate ziarele pregătesc lunĭ de zile opiniunea țăreĭ pentru un conflict cu Bulgaria, și cînd aceleașĭ ziare schimbă tonul cu iuțeala fulgeruluĭ și strîng în brațe pe dușmanul din ajun? Publicul nu prea este inițiat la toate sforile șireteniilor politice, publicul nu prea e deprins cu finețele diplomatice, el judecă după liniile cele marĭ și înțelese ale faptelor brutale, prin urmare, față cu o contradicție atît de patentă, publicul are măcar dreptul să fie surprins.

Evident, conducătoriĭ nu sînt datorĭ să comunice publiculuĭ pînă la cele maĭ subtile acte ale diplomațieĭ, în același timp, însă, țara nu trebuie lăsată în ignoranța intereselor eĭ celor maĭ vitale, cel puțin popoarele să știe perfect cine sînt prieteniĭ lor și cine dușmaniĭ.

In cazul special care ne preocupă, adevărul este că oaspele regeluĭ Carol este dușmanul Romînieĭ. Acesta este adevărul actual.

Bulgaria ne-a fost prietenă de la constituire și pînă la căderea luĭ Stefan Stambuloff. Dar de la acea dată și pînă în ziua de astăzĭ prințul Ferdinand de Coburg, Domnitorul Bulgarieĭ, ne este inamic.

Adevărul acesta nu trebuie ascuns țăreĭ.

Const. C. Bacalbașa.

Mușama și decorație

S'a aruncat mușamaua națională asupra bătăilor și torturelor de la poliție, făcute cu ocaziunea ultimelor manifestațiunĭ ghenadiste din anul trecut, torturĭ la carĭ agențiĭ comunalĭ aŭ luat o largă parte.

Funcționariĭ bănuițĭ n'aŭ fost nicĭ măcar înlocuițĭ, aŭ fost suspendațĭ numaĭ de formă și azĭ sînt în aceiașĭ funcțiune. Ar fi fost în adevăr ciudat lucru, ca C. F. Robescu să'ĭ trimeată să bată cetățeniĭ și tot el să'ĭ dea afară. In acest caz ar fi fost culmea ingratitudineĭ. Primarul Capitaleĭ din potrivă trebuia să recompenseze pe aceia carĭ s'aŭ supus disprețuluĭ public și recompensa a venit. Printre ceĭ decorațĭ de zece Maĭ vedem figurînd și pe D-l M. Cantuniari, pe acelașĭ agent comunal pe care presa l'a acuzat maĭ mult. Lucrul era de altmintrelea de prevăzut: După mușama trebuia să vină și decorația!

Regim colectivist!

Cos.

Prințul Ferdinand în gara Predeal

SATIRA POLITICĂ

La toamnă

O zicătoare populară spune că la toamnă se numără bobociĭ. De aceia și grupările liberale aŭ de gînd să-șĭ numere partizaniĭ tot la sfîrșitul acestuĭ anotimp.

La toamnă, Mitiță va constata că bobociĭ săĭ, ademenițĭ de grăunțele bugetare, aŭ sporit, s'aŭ îngrășat și aŭ prins pufușor pe botișor.

La toamnă, D-l P. S. Aurelian va dovedi că dintre bobociĭ săĭ aŭ maĭ pierit vre-o cîțĭ-va; uniĭ înhățațĭ de uliul Oculteĭ, alțiĭ preferind profesiuneĭ de bobocĭ aceea de iepurĭ a două hotare.

Tot la toamnă D-l Fleva va vedea cu regret că dintre toțĭ bobociĭ n'a maĭ rămas de cît cu „bobocul", fostul săŭ prefect, și astfel nu-i va maĭ rămîne de cît să bo... bocească de asupra iluziunilor sale.

Am zis!

Vax.

O poveste

Cunoaștem, de micĭ copiĭ, următoarea poveste:

Unuĭ ciobănaș care păzea oile la marginea unuĭ sat, îĭ veni într'o zi pofta ca să tragă vecinilor o păcălitură; și așa începu să strige cît îl ținea gura: „Sărițĭ! lupul! Sărițĭ lupul!

Veciniĭ auzind strigătele deznădăjduite ale ciobanuluĭ, alergară repede care cu un par, care cu o coasă, care cu o furcă! Dar cînd colo nimic. Lupul nicăerĭ, iar ciobanul făcea haz de spaima sătenilor.

A doua zi farsa a fost repetată, ciobanul începu să răcnească din noŭ, țăraniĭ alergară iarășĭ, și iarășĭ oameniĭ dovediră păcăleala.

A treia zi, în adevăr veni lupul. Un lup mare, fioros și flămînd; un lup de carne și de oase care, fără multă vorbă, începu să dea iama prin turmă.

Spăimîntat serios de astă dată, ciobanul începu să răcnească ca un deznădăjduit: „Huideo! lupul! Sărițĭ lupul!" Dar nimenea nu maĭ dădu crezămînt strigătuluĭ, căcĭ fie care era încredințat cum că ciobanul vrea să tragă o nouă păcăleală.

Recomandăm această cunoscută poveste acelor confrațĭ carĭ se joacă de-a: „Sărițĭ! Bandele polițieneștĭ atacă pe ziariștĭ!"

Să nu ne jucăm cu lucrurile carĭ pot deveni serioase și periculoase. Să nu ne silim a convinge publicul că sofisticăm, în toate împrejurările, proporțiunea întîmplărilor. Căcĭ mîine s'ar putea întîmpla ca, în adevăr, un regim de teroare să întrebuințeze mijloace nedemne în potriva ziariștilor, iar noĭ să pățim ca ciobanul din poveste: strigătele noastre de alarmă să nu maĭ fie crezute de nimenĭ.

Dezaprobînd și osîndind fără rezervă pe aceĭ carĭ întrebuințează brutalitatea în potriva ziariștilor, reprobînd atacurile corporale și ofensele aduse confraților, ne facem în acelaș timp datoria de a recomanda acelora carĭ aŭ onoarea de a face parte din breasla noastră, ca, în toate împrejurările, să-șĭ păstreze și sîngele rece și demnitatea.

Să dovedim că știm respinge agresiunile, maĭ mult prin seriozitatea și maturitatea atitudineĭ noastre de cît prin tăria pumnuluĭ; în sfîrșit, să lăsăm altora sarcina de a cădea și în odios și în ridicul.

Intr'alt-fel nu vom izbuti de cît să transformăm cele maĭ drepte cauze ale noastre în cauze pĭerdute.

Un ziarist.

Din Carnet

Cooperative de consumație

Vorbeam acum cîte-va zile de superbele cooperative socialiste belgiane și cum ediliĭ noștri ar putea să învețe de la aceste asociațiunĭ chipul de a fabrica pîine excelentă și eftină.

Ediliĭ noștri însă sînt prea groșĭ de cap ca să priceapă lucrurile acestea, de și sînt foarte simple. Ceea ce însă nu face comuna, ar trebui să o facă inițiativa privată. Ceea ce a făcut cooperativa „Vooruit" din Gand, cu un capital de cîte-va miĭ de leĭ, de ce nu ar face-o publicul nostru, alcătuit din bogătașĭ și în tot cazul din oamenĭ carĭ pot arunca cîte-va sute saŭ cîte-va miĭ de leĭ pentru o adevărată operă filantropică? Ce e în adevăr maĭ vrednic de interes de cît hrana celuĭ sărac? Eftinind pîinea și îmbunătățindu-ĭ calitatea, se aduce un mare folos populațiuneĭ sărace. Și cu atît maĭ mult s'ar putea ușor face această cooperativă de consumație, cu cît se poate lua în arendă manutanța de la Colentina, a căreia concesiune expiră în curînd și care în chipul cum este administrată ne lasă la discreția brutarilor, aceștĭ hoțĭ aĭ hraneĭ celuĭ sărac.

Că reușita va fi sigură, nu poate fi îndoială și dovada cea maĭ bună o avem în Belgia, unde întreaga mișcare socialistă este materialmente susținută, din cîștigul brutăriilor cooperative.

Se fac băncĭ industriale, se alcătuesc societățĭ anonime pentru băĭ, pentru întreprinderĭ de tot soiul, de ce oare nu s'ar găsi omul de inițiativă și de inimă care să alcătuiască cooperativa de consumație pentru pîine maĭ întîĭ, și apoĭ lărgind-o la obiectele de prima necesitate?

„Nevoia învață pe chirigiŭ" zice proverbul. De ce starea în care sîntem azĭ și scumpirea scandaloasă a pîineĭ, nu ne-ar da îmboldul necesar?

C. M.

Carol și Ferdinand

Programul primireĭ luĭ Ferdinand de Coburg este ast-fel alcătuit că nu vedem de cît prînzurĭ, serate și reprezentațiunĭ teatrale. Păcat că nu s'a rezervat și un ceas pentru ca ceĭ doui suveranĭ să vorbească despre afacerĭ politice. Această convorbire ar fi din cele maĭ interesante de știut. Ar fi într'adevăr curios ce ar răspunde Ferdinand, dacă ar fi întrebat asupra pregătirilor ce se fac în potriva noastră, de ce forturile de pe Dunăre sînt din noŭ întărite, în potriva tractatuluĭ de la Berlin, de ce emisariĭ principeluĭ bulgar cutreeră Dobrogea și uneltesc în potriva noastră? Ce ar răspunde asasinul în privința tonuluĭ preseĭ oficioase bulgare care ne insultă și în acelașĭ timp face de rîs armata romînă? Ferdinand al Bulgarieĭ a strîns mîna generaluluĭ Berendeĭ care l'a primit ierĭ la Predeal și azĭ stă la aceeașĭ masă cu ministrul nostru de războiŭ.

Nu a gîndit regele nostru că este cea maĭ teribilă injurie ce se face armateĭ noastre, cînd a trimis pe minstrul de războiŭ să primească pe Ferdinand cînd știut este că armata romînă a fost batjocorîtă de aceeașĭ presă reptiliană și adăpată de Ferdinand din fondurile rusești.

De sigur însă că Ferdinand și Carol îșĭ vor regula între eĭ afacerile ce-ĭ privește personal. Cît despre țară, probabil că nu va fi nicĭ vorbă. De mult, foarte mult, aceasta nu maĭ interesează pe regele nostru. Puțin îĭ pasă că sîntem insultațĭ și ignorațĭ! A pierdut simțul demnitățeĭ țăreĭ, și cea maĭ bună dovadă este că a făcut din palatul luĭ gazdă pentru un asasin și un dușman al țăreĭ noastre.

Sfinx

Armata bulgară

La 1877.—Cetele de voluntarĭ.—Influența rusească. Războiul din 1855.—Astăzĭ

De vre-o cîte-va lunĭ încoace se vorbește într'una de un apropiat conflict militar între Romînia și Bulgaria.

Șoviniștiĭ bulgarĭ împinșĭ de emisariĭ Rusieĭ agită într'atîta contra Romînieĭ că putem cu drept cuvînt să fim îngrijațĭ. Nu doar că ne am teme de forțele Bulgarieĭ, dar fiind-că un conflict cu statul vecin ar putea fi urmat de o conflagrațiune generală.

Ar fi dar de mare interes pentru noĭ ca să ne ocupăm cu deamănuntul de cele ce se petrec în principatul de peste Dunăre, și maĭ ales ca fie-care să cunoască întru cît-va organizația militară a Bulgarieĭ.

Vom da decĭ astăzĭ cîte-va amănunte despre armata bulgară.

*

Armata bulgară datează de la războiul ruso-romîno-turc și îșĭ are originea în corpurile de voluntarĭ carĭ s'aŭ asociat trupelor ruseștĭ și romîneștĭ. Ca în tot-d'auna, și în ultimul războiŭ cu Turcia, țarul a chemat sub arme pe frațiĭ săĭ slavĭ din peninsula balcanică, și formă, din bulgarĭ maĭ ales, cîte-va corpurĭ de voluntarĭ. Aceste corpurĭ aŭ fost organizate și armate în Romînia. Primul corp bulgar îl găsim la 1877 în lagărul muscălesc de la Ploeștĭ.

După ce trupele ruso-romîne trecură Dunărea, corpurile de voluntarĭ bulgarĭ se înmulțiră într'un mod simțitor formînd două-spre-zece batalioane de soldațĭ bine armațĭ. La încheerea păceĭ aceste batalioane primiră numele diferitelor orașele bulgăreștĭ și formară armata bulgară.

*

Aceste trupe eraŭ însă lipsite de cunoștințele militare și n'aveaŭ ofițerĭ instructorĭ. Rusia profită de acest lucru pentru a le trimite ofițerĭ de aĭ eĭ, cu speranță ca să introducă ast-fel în armata bulgară nu numaĭ organizația rusească dar și iubirea către Rusia, pe care Bulgariĭ o considerau ca pe liberatoarea patrieĭ lor.

Ofițeriĭ rușĭ cu toate că eraŭ bunĭ instructorĭ nu știură însă cum să se poarte cu poporul bulgar. Eĭ tratau pe ofițeriĭ și pe cetățeniĭ bulgarĭ ca pe niște sclavĭ, și aŭ mers pînă acolo cu mîndria lor că 'șĭ aŭ format o castă cu totul separată.

Mîndria ofițerilor rușĭ nu putea de cît să supere pe Bulgarĭ, carĭ într'adevăr începură să urască pe aceștĭ ofițerĭ ce se erijĭaseră în stăpîniĭ lor. In armata bulgară se formară din această cauză două partide: cea a rușilor era compusă numaĭ din ofițerĭ rușĭ susținuțĭ de consulul Rusieĭ și de ministrul de războiŭ care era un general rus. Cea-l'altă partidă era compusă din ofițerĭ bulgarĭ susținuțĭ pe sub mînă de guvern și prințul Bulgarieĭ.

*

Această stare de lucrurĭ care slăbea disciplina în rîndurile armateĭ și maĭ ales ținea în loc instruirea ofițerilor și a soldaților a durat pînă la 1885, cînd izbucnind războiul sîrbo-bulgar, țarul rechemă pe toțĭ ofițeriĭ săĭ.

Intr'o singură zi armata bulgară a rămas fără ofițerĭ superiorĭ. Nu rămăseseră de cît cîțĭ-va căpitanĭ, locotenențĭ și sub-locotenențĭ. Totușĭ Bulgariĭ, grație sentimentuluĭ de disciplină și forțeĭ de rezistență a soldaților, repurtară o victorie strălucită la Slivnița și Pirot. Această victorie repurtată fără concursul ofițerilor rușĭ, întări pe Bulgarĭ în ideia că sunt destul de apțĭ a se administra singurĭ și scuturară cu curagiŭ jugul rusesc.

De la 1855 armata bulgară a fost condusă numaĭ de elemente indigene. Sute de ofițerĭ aŭ fost trimeșĭ în toate școalele superioare militare din Europa și uniĭ dintr'nșiĭ s'aŭ reîntors ofițerĭ și instructorĭ excelențĭ. Cu toate acestea armata bulgară suferă încă foarte mult de lipsa de ofițerĭ bunĭ. Cîțĭ-va dintre aceĭ carĭ aŭ făcut studiĭ serioase aŭ fost silițĭ să se retragă din armată, din cauza intrigilor politice, iar ceĭ carĭ aŭ rămas nu îndrăznesc să se manifesteze de frica invidieĭ camarazilor lor.

*

Armata bulgară este împărțită în șase diviziĭ de infanterie cu cîte patru regimente de două batalioane; o divizie de cavalerie cu cîte patru regimente de cincĭ escadroane și un escadron garda princiară; o brigadă de geniŭ cu patru batalioane. Artileria se compune din șase regimente cu cîte 6—7 bateriĭ de campanie și din treĭ batalioane de artilerie de forturĭ.

Toate aceste corpurĭ de armată numără în timp de pace 31,756 soldațĭ, 2,068 de ofițerĭ și 4,485 de sub-ofițerĭ.

In timp de războiŭ numărul acestor trupe se împătreşte, aşa că Bulgaria în cazurĭ grave poate cu uşurinţă ridica pînă la 150 de miĭ de oamenĭ.

După spusele ataşatuluĭ militar austriac la Sofia care a luat parte la toate manevrele din Bulgaria, şi de la care am luat toate amănuntele de maĭ sus, armata bulgară este escelentă ca soldaţĭ şi ca material. Soldaţiĭ, îmĭ zicea ofiţerul austriac, sînt bine disciplinaţĭ şi foarte rezistenţĭ; eĭ n'aŭ însă ofiţerĭ bunĭ, căcĭ ofiţerul bulgar este lipsit de cultură, brutal şĭ, ce e maĭ răŭ, cu totul angajat în luptele politice.

Dr. Mihail Valerianu.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţib. către cititoarele sale)

Pentru Celesta

Cît eştĭ de tristă acum în urmă, copilă dragă, şi cum doreştĭ, cum doreştĭ pe cine-va care să te sfătuiască şi să te mîngîie.

O, eŭ îţĭ scriŭ nu cu pretenţia de a avea darul ăsta, ci fiind-că între noĭ sînt apropierĭ de suflet cum tu nicĭ că bănueştĭ. De cîte orĭ şi eŭ, ca şi tine, n'am în suflet, ca o nostalgie vagă după un loc depărtat şi frumos, frumos aidoma cu visurile mele. Dar, îmĭ zicĭ tu: Aĭ iubit... iubeştĭ încă, Rodico. Eĭ şi dacă n'ar fi aşa, dacă tot ce am spus luĭ Chiţibuş, n'a fost de cît o poveste născocită de imaginaţia mea, o poveste care de sigur într'o zi va fi adevărată—dar pe care acum am născocit-o pentru a-l provoca pe Chiţibuş să discute şi într'alt senz iubirea; vorbindu-ĭ numaĭ de gîndurile mele nebune, de sigur m'ar fi trimes să mă plimb pe tărîmul *uneĭ iubirĭ*, pentru care l'am maĭ dojenit o dată. Incercarea mea nu prea a reuşit, şi ştiŭ c'o să mă certe că am făcut pe şireata, ştiŭ. Tu însă aĭ să-l rogĭ frumos să mă ierte şi iată-ne împăcaţĭ.

Nu, dragă copilă, nu iubesc—şi pînă acum nu mĭ-am iubit de cît bietele visurĭ, atît de triste une orĭ că par'că mĭ-e frică de clipa cînd voiŭ simţi că iubesc, cînd voiŭ simţi că întruparea nu maĭ e visată. Nu ştiŭ de ce, dar mă prigoneşte mereŭ presimţirea că iubirea mea va fi nenorocită, că voiŭ plînge tot-d'a-una pe urmele eĭ dragĭ.

Cuĭ are să-ĭ fie milă de copilul oropsit şi neiubit de nimenĭ—copil chinuit atîta de demult?

Mă gîndesc la o dragoste curată ca la ultimul sprijin — şi pentru-că puĭ prea mult temeiŭ, prea multă nădejde în dragostea asta, de aceĭa mă tem — mĭ-e atît de milă mie, de copilul oropsit şi neiubit de nimenĭ—*de mine!*

Celesto, şi tu gîndeştĭ ca mine, nu? O căsătorie frumoasă, înţeleasă, cinstită, în care *doĭ* să s'ajute frăţeşte şi cu munca şi cu sufletul, înfruntînd nevoile vieţeĭ, mereŭ vrăjiţĭ, mereŭ fericiţĭ—fericiţĭ! Saŭ... poate găseştĭ prea idilic ce'ţĭ spun eŭ; nu uĭta însă că's Rodica, că's ţărancă şi decĭ mi se trece.

Eĭ şi dacă aĭ fi cu mine acum, ce dragĭ ne-am fi; e în spre asfinţit şi-ĭ frumos, şi în gene roşiatice ş'auriĭ presărate în albăstriul senin şi întins, de departe se îngîn clopotele atît de duĭos şi blînd că pare o rugă, iar noĭ ţinîndu-ne de mijloc am porni-o pe drumul umbros al sălciilor bătrîne, triste ş'atît de plecate de parcă 's plînse. Ce bine ne-ar fi la amîndouă!

Şi cuĭ ĭ-o fi ciudă de îndrăgostirea noastră, le-om da „Dor nesfîrşit".

E bună de leac floarea asta mică şi albastră, vreĭ să'ţĭ trimet şi ţie una pe aripele văzduhuluĭ, vreĭ? Drăguţo!

Rodica.

OFICIALE

Monitorul oficial de erĭ publică următoarele permutărĭ, înaintărĭ şi numirĭ în funcţiunĭ pe ziua de 20 Iulie 1897: D. Petre Stefănescu, actual ajutor la serviciul registratureĭ din cancelaria direcţiuneĭ generale a serviciuluĭ sanitar, permutat în acelaşĭ calitate la lucrările cadastruluĭ de vite, în locul D-luĭ G. Murgeanu, înaintat; D. N. Mirodot, actual copist la serviciul statistic din acelaşĭ cancelarie, înaintat ajutor la serviciul registratureĭ, în locul D-luĭ Petre T. Stefănescu, permutat; D. Sotir Constantinescu este numit în postul de copist la serviciul statistic din aceĭaşĭ cancelarie, în locul D-luĭ N. Mirodot, înaintat; D. Stefan Scărlătescu, fost guard în serviciul regieĭ monopolurilor statuluĭ, este numit guard în serviciul exterior al vămiler, în locul D-luĭ Constantin Ciofleac, care n'a acceptat această funcţiune.

Litere-Arte-Ştiinţe

Etienne Vacherot, cunoscutul filozof, urmaşul luĭ Victor Cousins în Academia de ştiinţe morale şi politice, a încetat din vĭaţă în vîrstă de 88 anĭ. Din pricina ideilor sale liberale, Vacherot, după lovitura de stat, a trebuit să'şĭ părăsească postul ce îl ocupa la „Şcoala normală superioară". Maĭ mult încă, publicînd o carte „Le Democrate" Vacherot a fost pedepsit la pierderea drepturilor politice, pînă cînd amicul săŭ Ollivier, ajuns ministru preşedinte al consiliuluĭ, reuşi să obţie graţierea pentru dînsul. Vacherot, care era un prieten al luĭ Thiers, a candidat de maĭ multe orĭ pentru un loc din parlament, în tot-d'a-una însă fără succes.

*

Orientalistul englez Dr. Frank Chance a murit zilele trecute la Nizza. La început el a studiat medicina şi se înscrisese deja în colegiul medicilor chirurgĭ cînd murind tatăl săŭ, începu să cultive studiul săŭ predilect: limbele. In tinereţea sa el a tradus în englezeşte patologia celulară a luĭ Virchow. De asemenea a fost unul dintre ceĭ maĭ de seamă colaboratorĭ la traducerea în englezeşte a „Vechiuluĭ testament".

*

La congresul internaţional pentru protecţiunea munceĭ, aŭ anunţat pînă acum participarea lor 154 persoane. Dintre acestea: 10 sînt din Belgia, 27 din Germania, 19 din Francia, 20 din Anglia, 2 din Olanda, 7 din Italia, 13 din Austria, 2 din Spania şi 23 din Elveţia. Printre delegaţĭ figurează numele multor deputaţĭ şi scriitorĭ jurnalişti, acel al multor profesorĭ şi funcţionarĭ de stat, precum şi al maĭ multor marĭ fabricanţĭ.

CRONICA

Cînd plouă

Interlaken 16 Iulie.

Timpul aci e, anul acesta, minunat. E o căldură plăcută, după prînz,— vre-o două zile a fost cam mare — dar dimineaţa şi pe seară, te poţĭ plimba prea bine fără de teamă de asudare.

Vre-o două zile însă acum în urmă a plouat straşnic.

Temperatura s'a scoborît aşa în cît am pus pe mine seara, cu mare plăcere, paltonul ce am luat de acasă.

La munte aşa e. Trebue să te gîndeştĭ la ploae şi la frig cînd plecĭ, şi —dacă eştĭ ceva maĭ plăpînd—să nu te desparţĭ de vestmintele de lînă.

Cînd aĭ plecat să răsuflĭ, să petrecĭ, să te plimbĭ, ploaĭa e tot-d'a-una răŭ venită. Poate să'ţĭ spue Elveţieniĭ ce cunoştĭ, că e foarte bună pentru fineţele lor, lucrul ţĭ-e cam indiferent. Te pliciseşte şi asta e.

Cu toate acestea aci vĭaţa e maĭ aceeaşĭ cînd plouă. Nu poţĭ face escursiĭ, dar aĭ toate amuzamentele ce aveaĭ cînd era frumos.

Jocurile de căluşeĭ — unde dacă aĭ ceva banĭ poţĭ fi încredinţat că'ĭ pierzĭ, de nu azĭ, mîine saŭ poimîine împreună cu ce veĭ maĭ fi cîştigat — îşĭ urmează rotunda cursă. Muzica cîntă la aceleaşĭ ore. Stradele sînt şoseluite ast-fel în cît aproape poţĭ umbla fără galoşĭ şi te poţĭ plimba prea bine prin marea verandă a Kursaleĭ.

Anul trecut eram cam pe vremea aceasta, puţin maĭ tîrziŭ, la Sinaia. Ploua. După ce nu aveaĭ ce te face, după ce că singura sală a hoteluluĭ Caraiman, unde se afla un biliard şi cîte-va ziare, era plină de paturĭ şi prin urmare nu te puteaĭ folosi de ea, după ce nu aveaĭ nimic acoperit ca să te plimbĭ, apoĭ nicĭ muzica nu cînta. Ce avea a face ploaĭa cu muzica? Puteaĭ sta în odaie şi asculta, tot maĭ trecea vremea...

Mărturisesc că am plecat numaĭ pentru că zilele ploĭoase nu maĭ încetaŭ şi pentru că mi se ura prea mult. Dacă aşĭ fi putut auzi cel puţin cîte-va valsurĭ, cîte-va bucăţĭ vesele de două treĭ orĭ pe zi, poate că aş maĭ fi stat. Fără îndoĭală vor fi fost mulţĭ ca mine.

Vorba aceia: „cu rîma mică se prinde peştele mare", dar dacă nu e rîmă de loc!...

Un bucureştean pe zi

Doctorul Kalenderu

Lăsînd meritele sale medicale la o parte, doctorul Kalenderu este unul din ceĭ maĭ cunoscătorĭ şi iubitorĭ amatorĭ de artă. Casa sa este un adevărat muzeŭ şi nu e expoziţiune de la care *doctorul* să nu cumpere ceva. E prezidentul *Clubuluĭ Tinerimeĭ*, şi în această calitate l'a îmbogăţit cu opere artistice naţionale şi streine de multă valoare. E cel maĭ fervent dintre admiratoriĭ luĭ Grigorescu.

Profesor de universitate, medic primar de spital, practician dintre ceĭ căutaţĭ, doctorul Kalenderu a ştiut să se facă iubit şi de colegĭ şi de toată lumea.

Per.

La băile şi localităţile noastre balneare lipsesc rîmele, şi lumea preferă—dacă poate—să cheltuească ceva maĭ mult şi se duce la păgînĭ încolo, căcĭ de,—„milă mĭ-e de tine dar de mine mi se rupe inima".

Radu Prelea.

DIN CÎMPINA

Corespondenţă particul. a „Adevĕruluĭ"

In vilegiatură. — Infecţia. — Hotelurile.

Era în Bucureştĭ o căldură de crăpaŭ pietrele. Cu puţinul ce aveam în iargile, dar din nenorocire goalele mele buzunare, m'am decis să părăsesc pentru cît-va timp oraşul fără apă potabilă, însă cu căldură multă.

Merseĭ la gară, — eraŭ orele treĭ ziua,—îmĭ iaŭ pardesiul şi din tramvay pornesc melancolic spre ghişeurile găreĭ de Nord. Unde să merg? unde să merg? mă întrebam eŭ de odată un Domn cu aspect convenabil, dar în fond un mare criminal, ceru cu voce tare bilet pentru Cîmpina.

Aĭ să merg şi eŭ la Cîmpina 'mĭ-am zis. M'am urcat în tren şi după o ceartă de o jumătate de oră reuşesc să ocup un loc. Peste treĭ ore eram în Cîmpina, dar cu picioarele amorţite; toată lumea se uĭta la mine şi exclama cuvinte de compătimire. Cîmpineniĭ sînt oamenĭ miloşĭ, mă plîngeaŭ, dar îşĭ ziceaŭ în eĭ: „Lasă, apa de pucioasă a Cîmpineĭ îl va face sănătos". Eŭ n'aveam nimic, numaĭ o amorţeală a picioarelor provenită din cauza vagoanelor D-luĭ Saligny.

M'am suit într'o trăsură; după trecere de un sfert de oră însă am fost silit să merg pe jos, de oare-ce birja puţea îngrozitor; graţie acestuĭ miros „sui-generis" al birjelor cîmpinene fuĭ imediat vindecat de boala pe care mĭ-o daseră gratis D-l Saligny şi Ionel Brătianu.

*

Am intrat în oraş, strada principală poartă pomposul nume de Municipală, iar toate cele-l'alte sînt admirabil umbrite de nişte arborĭ uscaţĭ, maĭ uscaţĭ chĭar ca gîtul unuĭ beţiv.

Din firea mea sînt cam năzdrăvan, am voit să încerc toate hotelurile pentru ca să-mĭ fac o ideĭe de confortul din Cîmpina.

Să încep cu „Grand hotel Crucea de aur", proprietatea D-luĭ Iohan Zubrezulhy, în care am descins. Eram sigur că va fi un excelent hotel, clubul din Cîmpina fiind aci instalat.

M'am culcat la 12, dar n'am apucat să sting bine lumînarea şi milioane de păduchĭ încep să mă asedieze, era o armată maĭ mare ca a luĭ Xerxes care încercase să distrugă Elada.

N'a distrus Xerxes Elada, dar nicĭ eŭ nu putuĭ rezista păduchilor. Aprind lumînarea şi voesc să sun, minune însă: clopotul dispăruse.

A doua zi am plecat spre hotelul D-neĭ Fucs. Acum, cînd am scăpat de pericolul d'a fi mîncat de păduchiĭ D-luĭ Iohan, îl rog să schimbe numele hoteluluĭ săŭ, să'l numească de pildă: „Grand hotel Păduchele de aur", căcĭ ar fi maĭ nimerit.

Am sosit la D-na Fux; patroana, o voluminoasă Doamnă, mă primeşte cu zîmbetul pe buze.

— Aşĭ dori să dorm la D-ta astă-seară, ziseĭ eŭ.

La aceste vorbe pudica patroană deveni roşie ca o cireaşă coaptă.

— Pardon, adăogaĭ eŭ, doresc să dorm în hotelul D-v.

Grand hotelul D-neĭ Fux se compune din două camere cu ieşire în piaţa de pescărie. Şi cînd zic piaţa pescărieĭ trebuĭe să vă închipuiţĭ şi un — miros teribil de peşte stricat.

*

Cîmpina maĭ are şi un parc, — doĭ, treĭ arborĭ anemicĭ, patru, cincĭ băncĭ de brad, albe ca neaua — care poartă pretenţiosul nume de „parcul băilor."

Hotelul băilor este ceva maĭ bun ca „Păduchele de aur" şi ceva maĭ prost ca al D-neĭ Fux.

Pe lîngă bine-făcătorul ozon vizitatorul maĭ aspiră pe gratis un frumos miros provenit din descompunerea cadavrelor de cîinĭ, pisicĭ şi alte animale domestice; tot pe gratis vizitatorul aspiră şi hidrogen sulfurat, exalat de numeroasele vater-closete, nu tocmaĭ perfecţionat construite.

Cîmpina posedă şi ape mnierale, nişte ape de pucĭoasă atît de tarĭ, în cît broaştele pot locui în ele fără nicĭ un pericol.

*

Cîmpina, pe lîngă toate lucrurile de maĭ sus, are şi o muzică militară excelentă pentru bolnaviĭ de picĭoare. Vesel, m'am dus şi eŭ într'o dimineaţă să ascult, dar imediat mĭ-am luat picĭoarele la spinare: muzica delecta pe vizitatorĭ numaĭ cu horĭ şi polcĭ, plus imnul bulgăresc. Unul din cele maĭ chinuitoare cîntece este şi „Polca prenţeseĭ", al căruĭ autor, după sunete, trebuĭe să fie african.

Termin prin a depune obolul meŭ de admiraţie D-luĭ Niţă brutarul, burgmaĭstrul Cîmpineĭ, pentru sistemul de iluminat din Cîmpina: două, treĭ felinare în tot oraşul şi acestea de obiceiŭ stinse.

Apa este excelentă, Cîmpina fiind alimentată cu vre-o zece puţurĭ în carĭ de multe orĭ buniĭ Cîmpinenĭ găsesc pisicĭ moarte şi... etc. In ultimul moment aflu că mitropolitul primat, atras dă confortul Cîmpineĭ, se va stabili toate vara acĭ.

Eŭ unul nu-l fericesc.

Coresp.

Pentru gospodine

Pastete de Gîscă. Spală 3 ficaţĭ de gîscă şi taĭă-ĭ în bucăţĭ frumoase, pe carĭ le împănezĭ cu trufe. Părţile maĭ subţirĭ şi maĭ moĭ din ficat, le strecorĭ printr'o sită şi adaugĭ trufe tăĭate mărunt şi pisate, puţină sare, piper alb, şi vre-o două linguri de rom. După aceĭa puĭ bucăţele de slănină într'o tigaĭe şi puĭ cîte-va bucăţele de ficat acoperindu-le cu o foaĭe subţire de aluat Le serveştĭ la masă calde saŭ recĭ.

Gastr.

FEL DE FEL

Societăţile feministe chinezeştĭ. — O ţară în care feministele ar avea mult de luptat, este China.

Confucius nu recunoaşte femeilor nicĭ un drept, şi se ştie că în China legea luĭ Confucius domneşte. Situaţia femeilor în China este aşa de deplorabilă, în cît multe se sinucid, pentru ca să scape de tirania soţilor lor. La noĭ, această cauză de sinucidere nu există. Ast-fel vezĭ adesea-orĭ în China formîndu-se societăţĭ de fete, în unicul scop de a rezista măritişuluĭ. Acestor clubŭrĭ originale numără de obiceĭ două-spre-zece membre, şi fie-care fată care voieşte să facă parte dintr'un, trebuĭe să se angajeze cu jurămînt că maĭ bine se va ucide de cît să se lase a fi măritată. Dar poliţia chinezească văzînd că maĭ multe dintre aceste fete, pentru a scăpa de măritiş, s'aŭ aruncat în apă, a oprit pentru viitor formarea acestor societăţĭ feministe „sui generis".

*

Bicicleta şi calul.— Bicicleta care — dacă-ĭ vorba să credem pe librariĭ americanĭ—a făcut o concurenţă foarte mult simţită cărţilor şi a contribuit la nesuccesul multor romane bune,—face acum o mare concurenţă şi industrieĭ cavaline. Ast-fel în America de Vest preţul cailor a scăzut aşa de mult în cît variază între 3 şi 15 dolarĭ saŭ 15 — 75 leĭ. Zecĭ de miĭ de caĭ umblă prin ţinuturile vecinice, fără ca stăpîniĭ lor să ştie cum ar putea să scape de dînşiĭ. Pînă acum s'aŭ fondat maĭ multe societăţĭ carĭ cumpără caiĭ spre a face din carnea lor conserve.

Lamwda

Revista cărţilor

Autour d'Elles (Les modeles), un album de superbe desemnurĭ colorate de Henry Boutat, cu o prefaţă de Georges Moutorgniel, 10 leĭ exemplarul. Editura librărieĭ pariziane Ollendorf.

Pictorul Henry Boutat a întreprins descrierea prin desemn a parizieneĭ moderne, a acesteĭ femeĭ ciudate, artistice şi tot-d'a-una plină de spirit.

In albumul de faţă e vorba despre *modelele* pictorilor. Boutat le desemnează ast-fel cum pozează şi cuvîntarea din josul gravureĭ este spirituală ca şi desemnul.

In depozit în *Sala noastră de depeşĭ.*

Noua triplă alianţă

Vizita luĭ Goluchowsky şi Hanotaux.—Alianţa.—Germania şi Rusia.

Contele de Goluchowsky, cancelarul şi ministrul de externe al Austro-Ungarieĭ, a făcut o călătorie la Paris „în interese de familie". Se ştie că acesta este termenul întrebuinţat de diplomaţĭ, atuncĭ cînd se duc unde-va să trateze despre o cestiune şi nu sînt sigurĭ de un rezultat favorabil. Cînd însă tratările s'aŭ isprăvit, şi „afacerile de familie aŭ fost regulate", începe a sufla, de unde nicĭ nu te gîndeştĭ, cîte ceva despre vizita cutăruĭ saŭ cutăruĭ diplomat, şi despre succesele pe carĭ le-a obţinut.

*

Intr'adevăr cîte-va zile după ce sosise Goluchowsky la Paris, se anunţa că a avut o audienţă de două ceasurĭ la ministrul de externe Hannotaux, iar ziarul berlinez „Vossische Zeitung", spunea pe şleau că vizita luĭ Goluchowsky la Paris, nu are numaĭ un caracter privat, ci un caracter eminamente politic. In urma înţelegereĭ dintre Austro-Ungaria şi Rusia, făcută cu ocazia întîlnireĭ monarchilor la Petersburg, era fatal ca Austro-Ungaria să caute a se înţelege şi cu aliata Rusieĭ, cu Franţa. Iată decĭ — zicea „Vossische Zeitung"; scopul viziteĭ conteluĭ Goluchowsky la Paris.

*

Maĭ trecură cîte-va zile şi ziarele oficioase austro-ungare, precum şi cele ruseştĭ, îşĭ dezlegară limbile, şi începură să glăsuiască despre succesele conteluĭ Goluchowsky.

In ediţia noastră de aseară am citat cele scrise de ziarele austro-ungare, acum maĭ putem adăoga că şi oficiosul rusesc „Nowoie-Vremia", confirmă ştirea că noua triplă alianţă e un fapt îndeplinit.

Austro-Ungaria, Rusia şi Franţia vor proceda în deplină înţelegere în cestiunea orientală. Cum s'a făcut această înţelegere, saŭ maĭ bine zis, pe ce bază s'a făcut ea, nu se poate şti. Nu este însă neprobabil că de bază a servit faimosul plan al luĭ Andrassy privitor la diviziunea imperiuluĭ otoman.

Din atitudinea noueĭ tripleĭ alianţe faţă cu cestiunea cretană, care pare a intra într'o nouă fază, — se vor putea bănui poate condiţiunile în virtutea cărora s'a făcut înţelegerea.

Gal.

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul Agenţieĭ Romîne)

Atena, 23 Iulie. —Preşedintele consiliuluĭ a afirmat că declaraţiunile D-luĭ Skuludis n'aŭ semnificarea ce li se atribue

Atena, 23 Iulie. — O ciocnire a fost la Kalarytes în Tesalia între nişte ţăranĭ şi trupele turceştĭ de acolo. De ambele părţĭ sînt perderĭ simţitoare.

Paris, 23 Iulie. — „Figaro" zice că prinţul Henri d'Orleans a constituit ca martorĭ în afacerea sa cu generalul Albertone pe contele Leontieff şi pe D. Magcichon, tovarăşul săŭ de călătorie.

Grenoble, 23 Iulie. —D. Felix Faure a sosit. I s'a făcut o primire foarte călduroasă.

Berlin, 23 Iulie. — Cancelarul Imperiuluĭ, prinţul de Hohenlohe, a plecat astă noapte la Petersburg.

Din Piatra.-N.

(Corespondenţă part. a „Adevĕruluĭ"

Scumpirea pîineĭ

Brutariĭ localĭ aŭ scumpit pîinea cu 5 banĭ la kilog. Asemenea şi făina s'a urcat cu 4 b. la kilog.

Primăria se opune la scumpirea pîineĭ, dar credem că nu va reuşi.

Pe lîngă preţul mărit la pîine, se maĭ găsesc şi „cîte 200—250 grame" lipsă la fie-care pîine!

Şi încă e nostim să vezĭ cum se joacă brutariĭ noştri cu primăria „de-a-baba-oarba":

Fie-care vînzător de pîine are cîte 10—15 pîinĭ cu conţinutul complect (1 kgr.) pe carĭ le ţine ascunse în tarabă. Imediat ce vede venind verificatoriĭ primărieĭ, brutariĭ ascund pîinile cu lipsă, şi pun în loc cele 10—15 complecte. Imediat ce verificatoriĭ pleacă—bine înţeles cu conştiinţa împăcată că şĭ-aŭ împlinit datoria— rolurile iar se schimbă.

Epizootiĭ

In judeţul nostru bîntue grozave bolĭ printre vitele cornute, dar maĭ ales printre oĭ.

Dintre acestea cu sutele cad victimă grozaveĭ boale.

Dacă zecĭ şi sute de oamenĭ păgubesc pe urma acestor boale, apoĭ de sigur că D. V. Ciudin, poliţaiul oraşuluĭ Neamţu, este unul din puţiniĭ carĭ profită.

Aşa, se ştie, că e oprit de a intra în oraş cu mărfurĭ provenite de la animalele bolnave, fără certeficat midical.

D. V. Ciudin e atîta de îndulgent, ca să te scutească de certificatul de maĭ sus, dacă îĭ daĭ D-sale în mînă— „ce-ĭ în mînă, nu-ĭ minciună"—suma de 5 leĭ.

„De cît să-ĭ iee doctorul, de ce nu le-aşĭ lua eŭ? s'o fi gîndit d. Ciudin. Aşa-ĭ !...

Polemică, nu glumă!

De cît-va timp cetăţeniĭ pietrenĭ sînt martoriĭ uneĭ viĭ certe prin presă între fruntaşiĭ „partidelor istorice" de aicĭ: D. Nicu Albu şi Isecescu:

E aceĭaş poveste veche: uniĭ altora îşĭ destăinuesc păcatele, pe cînd lumea înmărmurită stă şi se uĭtă nedumerită la eĭ.

D. Isecescu demonstră descendenţa din sînul luĭ Avram a familieĭ prefectuluĭ— din D. Meier Ienache Cantemir, familie care ocupă 27 posturĭ ale statuluĭ, venind ast-fel în directă înrudire cu budgetul statuluĭ.

„Liberalul" ĭa partea D-luĭ Nicu Albu, batjocorind pe D. Isecescu, într'un articol al căruĭ autor nicĭ el nu s'ar putea făli de directă descedenţă din „Ştefan cel mare".

In vremea asta D. Caragiale de la „Epoca" vine în Piatra şi trage în gazdă la D. Isecescu. Ast-fel fiind, D-sa nu poate suferi atacurile făcute de „Liberalul" gazdeĭ sale, şi răspunde, în „Epoca", sub iscălitura D-luĭ Isecescu, prin care ĭa apărarea D-luĭ Isecescu gazda D-sale.

La urma urmelor

In definitiv, dacă am cerceta bine lucrurile am găsi că toţĭ aŭ dreptate, şi pe cele zise de combatanţĭ, am pu-

---

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

69

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a doua

Copilul adoptiv

X

O oară, două oare încă, eĭ umblară cînd peste plaiurĭ ne cultivate prăpădite de arşiţa soareluĭ, cînd peste cîmpiĭ cu spinăriturĭ, cînd pe stînce unde reflecţiunea soareluĭ îĭ orbĭa, unde căldura îngrozitoare îĭ frigea.

Samory le zise, cu ironie:

— Voiţĭ să mă opresc?

Doh îl lovi cu patul armeĭ în spinare.

Şi Filip, aspru:

— Mergĭ! Mergĭ! pînă la moarte...

. . . .

Era într'adevăr cu o zi înainte, la începutul nopţiĭ, că Gilbert văzuse intrînd doĭ sofalĭ în cortul care 'ĭ servea de închisoare şi unde era păzit de aproape spre a nu fi văzut...

El nu văzuse pe Samory de cît o singură dată după războiŭ.

Regele ĭa cerut cîte-va informaţiunĭ asupra situaţieĭ în care se afla coloana, despre aprovizionament şi despre muniţiunĭ.

Gilbert răspunse cu dezgust:

— E inutil să mă chestionezĭ. Tu nu veĭ afla nimic,

— Cred că ştiĭ că noĭ nu ţinem prizonierĭ.

— Imĭ cunosc soarta care mă aşteaptă.

— Este moartea.

— Moartea, fie.

— Eştĭ tînăr, veĭ regreta vĭaţa...

— Soldaţiĭ patrieĭ mele, înainte de-a intra în ţara ta, şĭ-aŭ sacrificat vĭaţa ţăreĭ lor...

— A muri va fi lucru uşor pentru tine... însă veĭ tremura poate, cînd veĭ afla ce supliciĭ ce ţi se vor pregăti...

— Nu voĭ tremura înaintea ta şi nu spera că te voĭ ruga... tu nu 'mĭ veĭ smulge vĭaţa de cît o singură dată, orĭ cît de mult mă veĭ chinui... Insă nu crede că voĭ să te înduplec... Tu nu veĭ răzbuna pe aĭ tăĭ pe carĭ 'ĭ-am ucis... şi a căror cadavre se ridicaŭ atît de sus în jurul meŭ, că 'mĭ servĭaŭ de parapet..

— Pleacă!

Şi almalul făcu un semn sofalilor carĭ transportară pe Gilbert. Tînărul ofiţer nu 'l maĭ revăzu.

Spre seară, guarziĭ îl scoaseră din închisoare, îĭ băgară gîtul într'un fel de cerc de lemn, avînd două părţĭ maĭ lungĭ, iarăşĭ găurite, în care 'ĭ băgara mîinile.

Nu maĭ putea face nicĭ o mişcare şi era peste putinţă să poată fugi.

Eĭ îl tarîră.

De a lungul drumuluĭ şi cît aŭ parcurs lagărele, sărmanul băĭat fu ultragĭat, lovit, scuĭpat în faţă; cuţite aruncate în el îĭ cauzară maĭ multe împunsăturĭ pe corp; el ar fi fost omorît dacă guarziĭ nu l'ar fi apărat.

Uniĭ sofaşĭ îşĭ încărcaseră armele şi chĭar ochĭaŭ.

Cîte-va vorbe ale gardienilor calmară furia mulţimeĭ; eĭ înţeleseră că pe Gilbert îl conduceaŭ la supliciŭ.

Ofiţerul nu 'şĭ perdu sîngele rece, urcînd ridicătura loculuĭ de supliciŭ.

— Ce supliciŭ 'mĭ pregătesc aceştĭ doĭ şnapanĭ? se gîndea el.

El încercă să 'ĭ întrebe, întrebuinţînd cîte-va vorbe ce le cunoştea, în limba lor. Nicĭ unul nicĭ cel-l'alt nu răspunseră. Eĭ nicĭ nu se uĭtară la el. Aĭ fi zis că sînt surzĭ.

După treĭ saŭ patru ore de drum se opriră.

Eĭ ajunseseră în nişte stîncĭ unde se aflaŭ cîţĭ-va copacĭ piperniciţĭ; aproape de acolo curgea zgomotos un rîuşor; acest rîŭ alimenta cu apele sale clare noroiul mocirlos, lipicĭos şi cleĭos al luĭ Komodo care, fără dînsul, ar fi secat.

Gardianiĭ ridicară juvăţul.

Apoĭ, trîntind jos pe Gilbert, îĭ legară picioarele şi mîinile, reducîndu'l ast-fel la o imobilitate complectă.

In sfîrşit, îl suspendară între doĭ arborĭ.

Corpul luĭ era la o jumătate de metru maĭ sus de pămînt.

După asta eĭ îl părăsiră, fără ca să'ĭ zică măcar o vorbă.

Şi Gilbert recunoscu cu spaĭmă că 'l aduseră în acelaşĭ loc în care, maĭ nainte ceva, luptase atît de curagĭos.

O odoare infectă se degaja din toate părţile, odoarea împuţireĭ cadavrelor în putrefacţiune.

Şi Gilbert înţelese:

— Voĭ muri de sete şi de foame... saŭ voĭ sfîşiat de fĭare... oribil...

Şi un fior străbătu sărmanul săŭ corp slăbit.

Durerĭ teribile, nebuneştĭ, intolerabile! O tăĭătură ascuţită, arzătoare, care se adîncea cu o încetineală infinită în carnea sa.

Frînghiile, puţin cîte puţin, se întindeaŭ sub greutate.

Carnea pleznea, sîngele curgea şi ţînţariĭ atraşĭ zăzîneaŭ de-asupra tăĭetureĭ.

Inaintea ochilor luĭ, cerul era plin de stele, iar peĭsagĭul din prejur luminat de lună.

Ore întregĭ treceaŭ. Fie din întîmplare, fie că trecerea indigenilor ar fi îndepărtat fiarele, el nu fu încă neliniştit de acestea.

Dar de o dată tăcerea nopţeĭ, care nu era turburată în jurul luĭ de cît prin zgomotul insectelor şi zbîrnîitul ţînţarilor, fu întreruptă de urlete depărtate.

Urletele apoĭ încetară; dar în locul lor începură maĭ aproape hîrîiturile secĭ şi nervoase ale fiarelor în căutarea hraneĭ.

Şacaliĭ veniaŭ după vînat — ceĭ d'întîĭ sosiţĭ.

Departe s'auzeaŭ hienele.

Şi cohortele lor hidoase eraŭ deja pe cîmpul de luptă.

Gilbert se 'nfurĭă; el intrase un moment tortura sa fizică pentru a nu 'şĭ maĭ înfăţişa de cît această moarte atroce care 'l aştepta.

— A muri astfel e oribil!

Deja, atît de departe cît putea distinge, el vedea încruţişîndu-se, agăţîndu-se, abătîndu-se, certîndu-se nişte umbre lacome de carne.

Dar toate acestea muţiră de-o-dată la mĭorlăitul uneĭ pantere care se apropie de rîu.

Şacaliĭ şi hienele se astîmpărară şi priveaŭ de la distanţă; pantera veni pînă la ţarmul rîuluĭ; în jurul eĭ săreaŭ doĭ puişorĭ deja puternicĭ.

Ea îşĭ aplecă capul; micuţiĭ o imitară; după asta se auzi cum sorbeaŭ din apa limpede care curgea către Komodo.

Apoĭ vîntul împinse către ea emanaţiunile omuluĭ în vĭaţă care nu este departe şi un răget de mînie, auzit pînă în fundul plaĭuluĭ, întrerupse liniştea nopţeĭ.

Aceste emanaţiunĭ detestabile îĭ mirosiră.

Şi ĭat-o că se îndreaptă către ofiţer.

Acesta nu pierde nimic din această scenă.

El o vede foarte distinct; ea îl priveşte; ochiĭ îĭ ard ca două stele roşiĭ şi ea începe să mormîie.

Puiĭ vin pînă la ofiţerul captiv, îl miros şi se întorc la mama lor. Dacă Gilbert ar face cea maĭ mică mişcare ar fi pierdut. El rămîne imobil; s'ar fi zis că era mort; pantera se lăsă pe vine, cu capul pe labe, şi suflă surd. Aceasta nu dură de cît un minut, dar acest minut fu un secol... Pe urmă ea se ridică şi, fără îndoĭală nu pentru că 'ĭ era frică, plecă înturnîndu 'şĭ capul de maĭ multe orĭ către bietul captiv, care mulţumea luĭ Dumnezeŭ.

Dar abĭa dispăru şi concertul hienelor şi al şacalelor reîncepu.

Dacă ofiţerul ar fi fost liber, el nu s'ar fi temut de aceste dobitoace căutătoare de morţĭ, căcĭ cu un băţ le-ar fi pus pe fugă.

Redus cum era însă la o neputinţă absolută, trebuĭa să le cadă victimă.

Umbrele reapar în bande, acolo, înainte, la stînga, la dreapta şi pe dinapoĭ, unde nu poate vedea, el le aude traversînd spinăritul.

Şi tot maĭ mult se apropie urletele lor înfiorătoare.

Ele nu pot fi încă zărite.

Insă cată-le lîngă pîrîŭ, hienele de o parte, şacaliĭ de cea-l'altă, ne-amestecîndu-se, mergînd cu toate acestea în înţelegere la hidoasa măcelărire.

Boturile le sînt întinse spre pîrîŭ.

Şi vîntul, care bate din spre prizonier, de o dată le loveşte şi le atrage atenţiunea.

Dar este o emanaţiune de vĭaţă ce vîntul le aduce.

Şi lighioanele morţeĭ se tem de viĭ...

Ele se îndepărtează, se ţin la distanţă, lungite pe labe, observînd prizonierul şi din timp în timp părînd că se consultă, se încurajază prin urlete asurzitoare.

Gilbert le vede bine, nu perde nicĭ unul din aceste detaliĭ şi îşĭ dă socoteală că 'ĭ-a sunat ceasul cel din urmă.

El îşĭ adună forţele ce 'ĭ maĭ rămaseră pentru a imprima corpuluĭ săŭ, întins în formă de arc între ceĭ doĭ copacĭ, o impulzime care să arate lighioanelor că or să se lupte cu'n suflet în vĭaţă.

Insă acesata era o tortură atroce, aceasta 'ĭ jupuĭa mîinile şi picĭoarele; aĭ fi zis că membrele sale eraŭ ţinute pe un jăratec care le ardea.

El e aproape să 'şĭ piarză cunoştinţa; de pe frunte i se scurg picăturĭ marĭ de sudoare.

(Va urma)

ANCHETA ASUPRA PÎINEI

— Vezi pagina 4-a —

tea adaogă: că şi D-nul de la „Liberalul“ e înrudit cu D-nul Cantemir după moşul D-lor comun: tata Avram, şi că dacă D. Const. Isecescu nu este de descedenţă evreească, apoĭ are D-sa alte destule pe conştiinţă, cum numaĭ casa primărieĭ, canalul Cuejduluĭ, şi arestul preventiv ar putea spune.

Aşteptăm cu nerăbdare sfîrşitul aceşteĭ polemnice, maĭ ales că D. Isecescu începe să ridice vălul de pe niştre fraude pe care—susţine D-sa—le-ar fi comis D-nu Nicu Albu.

Şi lumea înmărmurită se uită cum uniĭ altora, dintre şefiĭ „partidelor istorice“ îşĭ daŭ în vileag bescăriile şi meditează asupra adevăruluĭ proverbuluĭ: o mînă pe alta spală şi mîndouă obrazul“.

Vom revent în curînd.

Leonidas.

Ediţia de dimineaţă

INFORMAŢIUNI

Inmormintarea D-ruluĭ Kremnitz

— prin fir telefonic —
De la trimisul nostru special

Sinaia, 23, ora 6 seara.

Din cauza primireĭ principeluĭ Ferdinand al Bulgarieĭ, înmormîntarea d-ruluĭ Kremnitz, care trebuia să se facă Vinerĭ, s'a făcut azĭ la orele 3.

La orele 2 şi jumătate a sosit la Mînăstire unde este depus corpul defunctuluĭ, regina, principesa Maria, D-na Kremnitz şi D-nele Mavrogheni şi Bengescu.

*

Regina n'a stat de cît zece minute şi s'a întors după ce a depus florĭ pe sicriul doctoruluĭ. Principesa Maria din preună cu damele de onoare aŭ stat pînă la sfîrşitul serviciuluĭ divin care a fost oficiat de către archiereul Nifon Ploeşteanu, vicarul mitropolieĭ, azistat de şase preoţĭ.

*

După cîntarea tristuluĭ *„vecĭnica pomenire“*, sicriul a fost ridicat de şase sergenţĭ şi depus pe un car funebru, făcut adhoc dintr'un furgon al palatuluĭ, înhămat cu şase caĭ, conduşĭ de şase surugiĭ aĭ palatuluĭ, îmbrăcaţĭ în haine naţionale.

*

Incet carul funebru se puse în mişcare urmat de casa civilă şi militară a regeluĭ, de toţĭ miniştri în cap cu D. Dimitrie Sturdza, D. Kalinderu etc. etc. In urmă toată elita Sinaieĭ, tristă şi în haine de doliŭ, încheia cortegiul. Principesa Maria, D-na Kremnitz şi doamnele de onoare s'aŭ reîntors la Palat imediat după ce s'a sfîrşit serviciul divin.

Cortegiul s'a scoborît pe drumul care duce în bulevardul Ghica şi de acolo a luat drumul Predealuluĭ unde este situat cimitirul, pe malul Prahoveĭ.

La cimitir cosciugul a fost ridicat iarăşi de către şase sergenţĭ şi transportat la marginea groapeĭ situate chiar în faţa Capeleĭ. Aicĭ preotul protestant Mayer, a ţinut un scurt şi bine simţit discurs funebru, relevînd calităţile superioare ale mortuluĭ, simţimîntul luĭ înalt de datorie şi faptul că moartea l'a surprins luptînd pentru uşurarea omenireĭ suferinde şi că ţara îĭ datoreşte repauzatuluĭ viaţa principeluĭ moştenitor.

După acest discurs, cosciugul a fost scoborît în groapă şi fie-care din azistenţĭ a aruncat cîte un bulgăr de pămînt pe sicriŭ.

La orele 5 totul era isprăvit şi lumea s'a risipit imediat pentru a se pregăti să meargă la gară ca să primească pe principele Ferdinand al Bulgarieĭ care soseşte la orele 7 şi 30 min. seara.

Dr. Mihail Valerianu

In oraşelul Bucecea, judeţul Botoşanĭ, s'a declarat alaltă-erĭ un incendiŭ care a prefăcut în cenuşă vre-o 15 case.

Sosirea prinţuluĭ Ferdinand

La Predeal

— prin fir telegrafic —
(de la trimesul nostru special)

Predeal, 23 Iulie ora 6 ½ seara.

Gara Predeal este frumos împodobită cu ghirlande de brad şi cu steagurĭ romîne şi bulgare. Timpul este ploĭos. Principele soseşte la ora hotărîtă şi este primit de miniştriĭ Berendeĭ, I. Brătianu, de D. Ghica-Bragadiru, agentul diplomatic al Romînieĭ la Sofia şi de D. Minciovicĭ, agentul Bulgarieĭ la Bucureştĭ.

O companie din reg. 7 Prahova dă onorurile militare. Muzica intonează imnul bulgar.

Se prezintă prinţuluĭ D. General de brigadă Sergiu Boicoianu, inspectorul general al cavalerieĭ, ataşat pe lîngă persoana prinţuluĭ şi D. director al C. F. R. Saligny, care conduce trenul princiar. De asemenea se maĭ prezintă, D-niĭ general Pilat, comandantul reg. 7, prefectul de Prahova şi D. Caton Lecca prefectul poliţieĭ capitaleĭ.

Conform programuluĭ, prinţul a stat în gară 25 de minute. Primul ministru bulgar s'a întreţinut foarte mult cu miniştriĭ romînĭ.

Dr. Mihail G. Valerianu.

*

SOSIREA LA SINAIA

—prin fir telegrafic—
(de la trimesul nostru special)

Sinaia, 23 Iulie, ora 9 seara.

Trenul princiar intră în staţie la ora şapte şi treĭ-zecĭ minute. In staţie domneşte o adîncă tăcere.

*

Pe peron aşteaptă: regele, generaliĭ Pilat şi Vlădescu, suita regală, ministrul Turcieĭ Nazim Bey împreună cu tot personalul ambasadeĭ turceştĭ din capitală, miniştriĭ: Sturdza, Cantacuzino, Djuvara, primarul oraşuluĭ Sinaia, toate notabilităţile romîne carĭ se aflaŭ la Sinaia, precum şi o delegaţiune a colonieĭ bulgăreştĭ din capitală.

*

Prinţul se scoboară din vagon, urmat de D-niĭ Stoiloff şi colonel Ivanoff, precum şi de aghiotanţiĭ săĭ Stoianoff, Marcoff şi Mateff.

Prinţul poartă uniforma de general bulgar cu chipiŭ alb pe cap. Prinţul salută milităreşte pe rege, apoĭ întinde mîna ambasadoruluĭ turcesc. Prinţul este foarte iritat, faţa sa palidă ca moartea exprimă frica adîncă de care e cuprins.

*

Prinţul condus de rege trece dinaintea frontuluĭ gardeĭ de onoare, care e formată de un escadron de roşiorĭ comandat de D-l maior Pretorianu. Muzica intonează imnul naţional bulgar: „Şumi Mariţa“, iar soldaţiĭ strigă după comandă ura. Apoĭ prinţul şi regele, urmaţi de suitele lor, intră în sala de recepţie frumos decorată, în care se fac prezentările.

*

Primul-ministru Stoiloff salută pe rege şi pe D. Sturdza. Prinţul prezintă regeluĭ suita sa, regele prezintă coloneluluĭ Ivanoff pe generaliĭ romînĭ. După ce se întreţine cîte-va minute, regele dă semnul de plecare. Prinţul părăseşte maĭ întîĭ sala condus de rege. Urmează apoĭ miniştriĭ şi generaliĭ. Lume puţină şi cu totul lipsită de entuziasm. Nicĭ un strigăt de ura în afară de acela deja menţionat al soldaţilor.

*

Cortegiul se pune în mişcare spre castel în ordinea următoare: regele cu prinţul într'o trăsură cu patru caĭ à la Daumont, în trăsura a doua D. Stoiloff cu D. Dim. A. Sturdza, apoĭ urmează D. Ivanoff în trăsură cu D. general Vlădescu, şi în fine urmează ceĭ-l'alţĭ miniştri. Cortegiul se îndreaptă spre castelul Peleş.

La castel o companie din batalionul 2 de vînătorĭ cu drapel şi muzică, dă onorurile militare. Soldaţiĭ strigă ura şi muzica intonează imnul bulgăresc. Prinţul este primit la scara casteluluĭ de regina şi de prinţesa Maria. Dînsul sărută damnelor mîna.

Vremea este mereŭ ploĭoasă.

Dr. Mihail G. Valerianu.

*

PRÎNZUL

— prin fir telegrafic —
(de la trimisul nostru special)

Sinaia, 23 Iulie, ora 10 seara.

La ora nouă seara a avut loc un prînz, la care aŭ participat regele, regina, prinţesa Maria şi prinţul Bulgarieĭ, suitele regeluĭ şi ale prinţuluĭ, miniştriĭ şi alte cîte-va persoane oficiale. Prinţul şi regele aŭ ridicat toasturĭ pentru prosperarea ambelor ţărĭ vecine.

Principele Ferdinand al Bulgarieĭ va face o vizită prinţuluĭ moştenitor la castelul Foişor.

Dr. Mihail G. Valerianu.

D. Ferichide, ministru de interne, a oferit prefectura de Dîmboviţa D-luĭ deputat C. Politimos; acesta însă, din cauza intereselor sale personale zice-se, a refuzat să primească.

Cursurile de sericicultură predate învăţătorilor de către D. Druţu, şef de biuroŭ la ministerul domeniilor, şi carĭ vor dura pîna la Septembrie, continuă la mînăstirea Varatec, judeţul Neamţu.

D. Micescu, senator din Piteştĭ, a venit erĭ la Bucureştĭ pentru a cere D-luĭ M. Ferichide capul prefectuluĭ de Argeş.

Dacă D. Ferichide nu va satisface cererea D-luĭ Micescu, se zice că un mare număr de liberalĭ din Piteştĭ va trece în tabăra aurelianistă.

Se vorbeşte că ministerul domeniilor, îndată ce va dispune de fondurĭ, va lua măsurĭ pentru ca bogatul izvor de iod de la băile Govora să fie captat.

Cu ocazia studiilor şi explorărilor făcute de D. inginer Pascu în partea centrală a Dobrogeĭ s'aŭ găsit în munţiĭ din jurul Cameneĭ filoane bogate în cuarţ şi mineralurĭ de fier şi cupru.

BANDA NEAGRĂ

Investigaţiunile în afacerea „Bandeĭ negre“ urmează cu multă activitate. Tribunalul a confirmat mandatele de depunere a judecătoruluĭ de instrucţiune. Singura resursă a celor treĭ arestaţĭ „Veintraub, Şapira şi Grünberg“ este, după cum am zis deja, să ceară liberarea pe cauţiune. Azĭ judecătorul de instrucţie D-l Drăghicĭ, va lua interogatorul celor treĭ inculpaţĭ asupra unor noĭ fapte descoperite în sarcina lor. Pe de altă parte D. Drăghicĭ a citat un mare număr de martorĭ din provincie, carĭ aŭ avut legăturĭ cu ceĭ treĭ escrocĭ, fie ca victime, fie ca copărtaşĭ saŭ complicĭ aĭ bandeĭ.

Zilnic parchetul este asediat de nouĭ denunţărĭ în sarcina celor ce sînt arestaţĭ şi fapte nouĭ esĭ la lumină.

Şapira este arestat la Văcăreştĭ, nu în baza mandatuluĭ de depunere a judecătoruluĭ de instrucţie din Bucureştĭ, ci în baza aceluĭ din Putna. Afacerile însă nu s'aŭ conexat încă. De o camdată ambele parchete, din Ilfov şi din Putna, lucrează separat.

Peste 100 pădurĭ de-ale statuluĭ se vor scoate la licitaţie în ziua de 20 August viitor.

Lumina electrică în mahalale

Imediat după întoarcerea din concediŭ a D-luĭ C. F. Robescu, primarul Capitaleĭ, consiliul comunal va fi convocat pentru a discuta importanta chestiune privitoare la iluminatul Bucureştiuluĭ.

Se ştie că o mare parte a oraşuluĭ e luminată de lămpĭ cu petroleŭ.

Luminatul acesta pe lîngă că costă primăria aproape 260.000 leĭ pe an, apoĭ maĭ e şi foarte prost.

Stradele aŭ aspectul cu totul oriental şi lumina e cît se poate de insuficientă.

*

Consiliul comunal încă de acum un an s'a gîndit la înlocuirea petroleuluĭ printr'un sistem de iluminat maĭ modern şi — dacă posibil — maĭ eftin.

In acest scop D. Robescu a făcut diferite publicaţiunĭ pentru iluminatul tutulor stradelor excentrice ale Bucureştiuluĭ cu un sistem maĭ perfecţionat de cît petroleul şi fără canalizărĭ.

*

Publicaţiunile primărieĭ aŭ necesitat, în urma ţinereĭ cîtor-va licitaţiĭ la carĭ s'aŭ prezentat sisteme carĭ se bazaŭ tot pe petroleŭ.

In timpul din urmă Casa Hellios din Colonia a propus să înlocuiască cu electricitate iluminatul stradelor carĭ sînt luminate cu petroleŭ.

Condiţiunile însă puse de această casă aŭ părut prea marĭ şi din această cauză D. Robescu, primarul Capitaleĭ, a numit o comisiune care să studieze această propunere.

*

Comisiunea s'a întrunit regulat pînă acum, şi a studiat toate propunerile.

Apoĭ a redactat un caet de sarcinĭ cu modificările făcute şi le-a trimes caseĭ Hellios spre a se pronunţa asupra lor.

*

Condiţiunile principale din caĭetul de sarcinĭ, sînt următoarele:

Primăria acordă concesiunea pe termen de 40 de anĭ.

Conductele electrice vor fi aşezate pe toate stradele şi în toate grădinile şi localurile publice în carĭ nu este canalizare şi distribuire de gaz fluid.

Concesionarul va fi liber a-şĭ alege sistemul pentru producerea curentuluĭ electric, cu condiţiunea însă ca el să dea lămpilor o lumină calmă, fără tremurăturĭ saŭ vacilaţiunĭ.

*

Primăria va fi strict oprită de a face în timpul concesiuneĭ vr'o nouă instalaţiune de conducte electrice, de oare-ce la terminarea concesiuneĭ casa va preda gratis primărieĭ toate instalaţiunile.

Dacă însă primăria va voi să le răscumpere înainte de expirarea termenuluĭ de concesiune, atuncĭ aceasta o va putea face după 25 de anĭ, plătind la valoarea reală o reducere de a 15-a parte.

*

Concesionarul e obligat ca maximum în treĭ anĭ să înlocuiască toate lămpile cu petroleŭ prin cele electrice.

Preţul luminatuluĭ electric va fi fixat din 10 în 10 anĭ. Pentru întîia perioadă de 10 anĭ taxa va fi fixată la 50 centime de fie-care kilowatt—oră internaţional şi de fie-care lampă, iar pentru particularĭ de 85 centime.

Cînd consumaţia anuală de lampă va atinge 300 ore, preţul va fi scăzut.

Plăţile se vor face pe trimestru.

*

Primăria fiind părtaşă cu 5 la sută din încasările ce concesionarul va face, ea va avea orĭ cînd dreptul de a inspecta comptabilitatea concesionaruluĭ.

Casa Hellios a aprobat toate pretenţiunile primărieĭ şi acum consiliuluĭ comunal nu-ĭ maĭ rămîne de cît să se întrunească, în cea dintîĭ şedinţă să termine cu contractul de concesiune.

D. Robescu doreşte ca înainte de deschiderea seziuneĭ corpurilor legiuitoare, contractul să fie aprobat şi de ministrul de interne, aşa că pînă la sfîrşitul luĭ Noembrie să fie aprobat şi de parlament.

In cazul acesta noile lucrărĭ vor începe în curînd. Pînă la primăvară o parte din stradele înfundate ale Bucureştiuluĭ vor fi maĭ „abitir“ luminate de cît cele cu gaz aerian din mijlocul Capitaleĭ.

Dud.

Ediţia de seara

Incheierea păceĭ

(Serv. telegrafic al „Agenţieĭ Romîne“)

Londra, 23 Iulie.— Se anunţă din Constantinopol *Agenţieĭ Reuter* **că ultima conferinţă în privinţa păceĭ a ţinut treĭ ore şi a avut un rezultat foarte remarcabil. Toate articolele, afară de acela privitor la evacuarea Tesalieĭ, s'aŭ adoptat. Se speră să se ajungă în curînd la o soluţiune a aceşteĭ cestiunĭ.**

Călătoria luĭ Faure

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Grenoble, 23 Iulie.—La banchetul oferit de municipalitate, D. Felix Faure a pronunţat un discurs zicînd că cea maĭ mare bucurie a sa este de a constata că, în toate punctele Franciei, alipirea cu instituţiunile republicane devine din ce în ce maĭ mare (aplauze).

Duel princiar

(Serviciul telegr. al „Agenţieĭ Romîne“)

Roma, 23 Iulie.—Martoriĭ generaluluĭ Albertone vor părăsi Roma mîine şi se vor întîlni probabil la Marsilia cu aceĭa aĭ prinţuluĭ d'Orleans.

Armeniĭ în Constantinopol

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Constantinopol, 23 Iulie. — Ştirile carĭ zic că mişcarea armenească a reînceput şi că se aşteaptă nouĭ demonstraţiunĭ turceştĭ sînt falşe saŭ exagerate şi se mărginesc la nişte fapte neînsemnate.

Demonstraţia semnalată la şcoala de medicină populară a fost provocată de pedepsirea a treĭ elevĭ. Cîţĭ-va elevĭ aŭ fost arestaţĭ pentru nesupunere.

In ultimele zile s'a sporit serviciul de siguranţă.

Divizia a doua a escadreĭ turceştĭ, sub comanda luĭ Hairi-paşa, a sosit la Sigri, în insula Mitylène, spre a încrucişa în Archipelag.

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul *Agenţieĭ Romîne)*

Viena, 23 Iulie.—Impăratul a sosi seara, venind de la Ischl.

Regele Serbieĭ, mergînd la Karlsbadt, a sosit la Viena. El a făcut o vizită tatăluĭ săŭ, care sufere de reumatizm.

Kiel, 23 Iulie. — Perechea imperială germană a plecat în timpul săriĭ la Kronstadt pe bordul luĭ „Hohenzollern.“

Berlin, 23 Iulie.—„Oficialul“ publică numirea fostuluĭ ministru Koeller ca preşedinte-superior de Schleswig Holstein.

Lese-majestate în Franţa

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Paris, 23 Iulie.—In procesul intentat ziaruluĭ „Meshveret“, după cererea ambasadeĭ otomane, pentru ofense către sultan, ceĭ treĭ preveniţĭ, Houillon, girant, Habelgauen şi Ahmed Riza, redactorĭ, aŭ fost condamnaţĭ la 100 de francĭ amendă, cu aplicarea legeĭ Berenger.

Ultime informaţiunĭ

Prinţul Bulgarieĭ şi d-rul Kremnitz.

(De la trimesul nostru special)

Sinaia 23 Iulie.

Asearǎ am sosit la Sinaia. In trenul nostru se afla D-nul dr. Sirmandjief, reprezentantul Bulgarieĭ la Viena, şi D-nul Exarc, cancelarul agenţieĭ bulgare la Bucureştĭ. Pînă la gara de Nord fură însoţiţĭ de D. Gheşoff, ministrul de finanţe al Bulgarieĭ, D-sa n'a venit la Sinaia din cauză că, vizita prinţuluĭ Bulgarieĭ nefiind oficială, D. Gheşoff nu putu lua parte. Tot ast-fel şi cu D. dr. Sirmandjief care a venit la Sinaia ca un simplu particular.

— „Numaĭ cînd prinţul va veni la Viena, spune diplomatul bulgar cu un ton cam trist, voĭ lua şi eŭ parte într'un mod oficial“.

*

La gara Sinaia lume multă. Fiecare aşteaptă să vadă pe Bulgariĭ carĭ aŭ venit să'şĭ salute prinţul. Lumea a rămas însă dezilazionată, căcĭ afară de treĭ delegaţĭ, amploiaţĭ aĭ bănceĭ Evloghie Gheorghief, nicĭ un Bulgar din oraşele de pe marginea Dunăreĭ orĭ din ţară n'a găsit de cuviinţă să se deplaseze pentru a saluta pe prinţul Ferdinand.

*

Gara Sinaia este frumuşel împodobită. De la o margine la alta sînt întinse ghirlande de brad carĭ se încrucişează peste tot peronul.

De fie-care stîlp atîrnă steagurile bulgare alăturĭ de cele romîneştĭ.

Sala cea mare de recepţiune este împodobită cu steagurĭ bulgăreştĭ, dar nicăerĭ nu se vede vre-o fotografie a prinţuluĭ musafir, cum de regulă se obişnueşte în ast-fel de voiagiurĭ.

*

In curtea găreĭ sînt cîte-va steagurĭ bulgăreştĭ, iar pe şoseaua spre palat se văd la distanţe foarte marĭ cîte-va ghirlande de brazĭ.

Numaĭ mînăstirea este maĭ bine ornată şi, curioasă coincidenţă, tocmaĭ acĭ tristeţa este maĭ mare, căcĭ în paraclisul mînăstireĭ zace cel maĭ bun prieten al suveranilor.

Imediat după sosire căutaĭ să aflu

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL“ 4

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

PROLOG

ISTORICUL UNEI CRIME

III

După

— Cine ţi'a dăruit patru piese de patru-zecĭ de leĭ? întrerupse agentul pe un ton batjocoritor. Acesta e lată, ştrengarule! Şi unde s'a petrecut acest roman?

— Care roman?

— Zic în ce stradă aĭ primit această milă extra ordinară.

— Nu ştiŭ...

— Cum, nu ştiĭ?..

— Maĭ întîĭ, nu cunosc cartierele frumoase ale Parisuluĭ... Şi pe urmă, v'o repet, eram abrutizat... tot ce'mĭ reamintesc, e că se afla o biserică în împrejurimĭ...

Brigadierul strînse din umerĭ.

— Băete, aĭ face maĭ bine dacă aĭ mărturisi.

— Mărturisi, ce?

— Destul. Inţeleg eŭ. Aceasta te priveşte. Te veĭ descurca cu aceĭ în drept.

El începu să scrie în registru.

Lucrătorul se adresă sergenţilor, carĭ ascultaseră mormăind:

— Domnilor, pot să plec?

Nu i se dădu nicĭ un răspuns.

Atuncĭ vorbind de la spatele brigadieruluĭ, care urma de-a scrie:

— Vedeţĭ, reluă el, sînt de mare trebuinţă acasă... Cocoana şi copilandra mea nu ştiŭ ce am devenit... ele mă aşteaptă...

Pe urmă reţinîndu'şĭ suspinele:

— Ele mă aşteaptă pentru a le aduce pîine... Pîinea pe care nu le'o pot aduce, vaĭ! Ah! bunule Dumnezeŭ de lemn, bunule Dumnezeŭ de piatră, care laşĭ mizerabiliĭ să sufere şi care eştĭ crud cu inocenţiĭ!

Pe urmă iarăşĭ cu accentul rugăciuneĭ celeĭ maĭ sfîşietoare:

— Imĭ permiteţĭ să mă retrag, nu este aşa, Domnule şef?... Să mă duc la aĭ meĭ... Şi dacă nu putem tăi, cel puţin să putem muri împreună!

Brigadierul se întoarse şi zise agenţilor:

— Fereca̧ţĭ pe acest gura'iv în închisoare, pînă ce va fi expediat la comisar.

Partea întîĭa

AFACERE CLASATA

I

După lupta de la Reischhoffen

— O călăuză!... Cereţĭ o călăuză?... Şi unde mergeţĭ, copila mea?

— O să merg la Haut-Gazon, Doamnă.

— La Haut-Gazon? Isuse-Maria!.. Auzĭ, Domnule Klein? Ea merge la Haut-Gazon!.

Persoana căreĭa se adresa această reclamaţiune sări în sus, şi cu accentul surprizeĭ împins la gradul extrem

— La Haut-Gazon! Asta 'ĭ! nu vă gîndiţĭ, copila mea! Inimicul e pretutindenĭ pe acolo...

— Inimicul?

— Eĭ! da, Nemţiĭ, Prusaciĭ, carĭ înaintează... Eclerorii vor fi aicĭ într'un minut... Nu vedeţĭ oare cum tot oraşul e în mişcare şi cum aceştĭ sărmanĭ dracĭ de pantalonĭ roşĭ îşĭ iaŭ picioarele la spinare pentru a ajunge maĭ repede la drumul de fier, unde cel din urmă tren îĭ va duce spre Nancy?

Această repede istorisire avu loc pe pragul hanuluĭ *Mésange*, în foburgul Alsacia din Sarrebourg.

Treĭ persoane azistaŭ: hangiul *herr* Klein, soţia acestuia şi o tînără voĭajoră care dejunase la eĭ.

Această voiajoară era o tînără fată ca de vre-o cincĭ-spre-zece anĭ mărişoară de corp şi slăbuţă, avea o figură blîndă, care era umbrită de o melancolie vagă. luminată de o pereche de ochĭ, de un albastru de miozitis, şi încadrată de un val de păr de aur.

Ea purta un fel de uniformă de pensionară: rochie de pînză cenuşie. cu pelerină strînsă în jurul talieĭ cu o panglică, şi pălărie de paie de Italia, presurată de florĭ de cîmp.

O mică geantă de piele, cu încuetoarea de oţel, pe care ea o depusese pe o bancă de lîngă intrarea hanuluĭ, aştepta să fie reluată spre plecare. La cele din urmă vorbe ale luĭ *herr* Klein, tînăra voiajoară murmură:

—Ah! da, e răsboiŭ!.. e răsboiŭ!...

Părea că nu înţelesese...

Şi, cu toate acestea, nu'ĭ trebuia de cît o aruncătură de ochĭ în jurul săŭ pentru a recunoaşte că ceva străin — şi teribil — se petrecea în acest mic oraş, de ordinar atît de liniştit şi surîzător.

O misterioasă ameninţare plana în acest cer pur, limpede prima-vara tec în plină vară o suflare de teroare umplea aceste străzĭ cu coperişurile în forma accentuluĭ circonflex, cu veselele case construite în lemn şi în formă de porumbărie; în aerul plăcut al aceşteĭ zile de August domnea un miros de praf şi de măcelărie.

Ah! aceasta fiind-că era a treia zi după Reischhoffen!

Nouta ea oficioasă despre sfărîmarea trupelor noastre de către trupele germane sosise de cu seara la Sarrebourg.

Dimineaţă ea fu afişată. Grupurĭ se formaŭ în jurul acestuĭ acestuĭ placard. Feţele tutulora eraŭ întunecate şi din murmurele şi discuţiunile furioase, icĭ, colea auzeaĭ înjurăturĭ, de neîncredere, de ciudă şi îndoială.

La fie-ce minut vedeaĭ oamenĭ eşind din mijlocul grupurilor şi alergînd în întîmpinarea celor ce soseaŭ. Se schimbaŭ fraze scurte, şoptind încetişor precum s'ar vorbi în camera unuĭ mort. Se auzeaŭ vaete şi înjurăturĭ înăbuşite. Uniĭ îşĭ plecaŭ capetele, alţiĭ gesticulaŭ într'un mod disperat. Uniĭ nu voiaŭ sa'şĭ crează ochilor lor şi după ce plecaŭ, reveneaŭ spre afiş pentru a'l recita saŭ se apropiaŭ de un alt grup pentru a'ĭ cere noĭ confirmaţiunĭ.

Toate magazinele eraŭ astupate Toate ferestrele eraŭ închise.

Grupurĭ micĭ de soldaţĭ traversaŭ mulţimea emoţionată: fantaziniĭ debandaţĭ, cavalerĭ fără caiĭ, uniĭ îngreuiaţĭ de praf, cu chipiurile înroşite şi diformate ale căror viziere eraŭ rupte, cu armele înegrite de fumul prafuluĭ; alţiĭ cu bazoanele pantalonilor găurite, cascele strivite, sprijinindu-se pe săbiĭ ca pe nişte ciomege... toţĭ deprinşĭ cu victoria, avînd acum înaintea ochilor groaza şi împrăştierea!...

Eraŭ resturile corpuluĭ luĭ Mac-Mahon!

Cohorta împrăştiată fugise prin Saverna spre Luneville şi Neufechateau—regimente decimate, hăcuite; tunurĭ încă fierbinţĭ de focurĭ, cu chesoanele sfărîmate; furgoane stricate, drapele rupte, ofiţerĭ demoralizaţĭ, generalĭ cu aerul de nebunĭ!...

Şi pe aceiĭ despre carĭ am vorbit maĭ sus, întîmplările zileĭ i-aŭ fost separat de restul armateĭ, împrăştiindu'ĭ pe cîmpiĭ şi împingîndu'ĭ pe drumurĭ la voia întîmplăreĭ, în necunoscut.

(Va urma)

cînd soseşte prinţul Bulgarieĭ, dar nimenĭ nu îmĭ putea răspunde ceva pozitiv. Unul spunea că soseşte la cincĭ, altul la şase, al treilea la patru şi jumătate, fără ca măcar miniştriĭ şi aghiotanţiĭ regeluĭ să poată da cea maĭ mică informaţie pozitivă.

•

Pînă în momentul cînd vă scriŭ,— sînt 12 ore,—aŭ circulat toate versiunile posibile şi uniĭ afirmaŭ chiar că prinţul va veni cu trenul ordinar şi neaşteptat de nimenĭ. Această versiune ieşise din casa primuluĭ-ministru D. Sturdza şi fu împrăştiată în public de persoanele oficiale sosite aci.

•

In fine, la orele 11 s'a aflat că prinţul va sosi la 7.30 seara, cu un tren special ce a fost trimes la Predeal.

Informîndu-mă asupra cauzelor acesteĭ lipse de stabilitate în programă, mi s'a răspuns de către o persoană în măsură a şti cele ce se petrec la palat: **„Cum voieştĭ stabilitate cînd prinţul Bulgarieĭ schimbă telegrafic la fie-care staţie ora sosireĭ.“**

Să sperăm însă că la 7.30 va sosi şi că nu va maĭ interveni o nouă schimbare de program.

•

Publicul d'aci se ocupă acum de un alt eveniment maĭ puţin vesel de cît acel al viziteĭ prinţuluĭ Bulgarieĭ: de sosirea Doamneĭ dr. Kremnitz.

După cum v'am telegrafiat, D-na dr. Kremnitz a sosit astă-zĭ dimineaţa.

La orele 8 fix regina sosi la gară, însoţită de D-na Mavrogheni. Trenul accelerat se opri în faţa săleĭ de recepţiune şi D-na dr. Kremnitz, îmbrăcată într'un costum gris de voiagiŭ, se scoborî plîngînd. Regina, care se afla pe peron, o primi cu braţele deschise şi ambele femeĭ rămaseră îmbrăţişate cincĭ minute. Spectacolul era aşa de sfîşietor, că toată lumea plîngea.

•

De la gară regina, însoţită de D-na dr. Kremnitz, se duse la mînăstire. Şi aci o nouă scenă din cele maĭ mişcăloare. Sărmana văduvă, cum intră in paraclis, căzu în genunchĭ lîngă capul sicriuluĭ şi începu să plîngă cu durere. Regina îşĭ ţinea batista la ochĭ şi din cînd în cînd ofta.

După o jumătate de oră regina şi D-na dr. Kremnitz s'aŭ dus la palat, unde regele şi prinţesa Maria primiră pe văduva mult regretatuluĭ doctor.

Sinaia, 23 Iulie, 1897.

Val.

Sîntem rugaţĭ să atragem atenţiunea D-luĭ prefect al poliţieĭ Capitaleĭ că stradele Căruţaşĭ, Puţuluĭ şi Călugăruluĭ sînt cutreerate de o bandă de pungaşĭ carĭ aŭ băgat spaima în locuitoriĭ acelor străzĭ, fapt de care poliţia nicĭ habar n'are. Ar trebui puţină pază şi prin aceste străzĭ mărginaşe.

Crima din str. 13 Septembrie

Ioan Neculaĭ, măcelar din strada 13 Septembrie 164, văzînd erĭ pe un precupeţ anume Gherghe Biţu că s'a pus în faţa prăvălieĭ sale cu coşurile cu carne spre a'ĭ face concurenţă, se duse la el spunîndu-ĭ să plece şi atrăgîndu'ĭ atenţiunea asupra unuĭ regulament comunal prin care se interzice vînzarea cărneĭ pe strade.

*

De aci se iscă o ceartă între eĭ care degeneră în bătae şi se isprăvi cu o crimă.

Biţu, văzîndu-se învins, luă cuţitul cu care tăia carne şi aplică o lovitură luĭ Ioan Neculaĭ în partea stîngă a peptuluĭ. Acesta, de durere şi îngrozit maĭ mult, cade jos; Biţu, cu sînge rece, îşĭ ia coşurile pe umăr şi pleacă; întorcîndu'şĭ capul spre a'şĭ vedea isprava, observă că victima se tîra spre prăvălie; foarte calm îşĭ lasă coşurile jos zicînd „ce n'a murit încă?“ şi luînd cuţitul se repede asupra victimeĭ şi'ĭ maĭ aplică o lovitură alăturĭ de cea precedentă. Văzînd că nicĭ de astă dată lovitura nu fusese mortală, îĭ aplică o a treia lovitură.

•

Această scenă fiind văzută de maĭ mulţĭ vecinĭ şi trecătorĭ, aceştia se repeziră asupra însălbătăcituluĭ precupeţ, îl legară de mîinĭ şi de picioare şi'l lăsară alăturĭ de victimă pînă la sosirea comisaruluĭ respectiv, care fusese imediat înştiinţat.

Ioan Neculaĭ fu dat în căutarea spitaluluĭ Brîncovenesc. El e grav rănit şi starea sa devine şi maĭ gravă prin faptul că emoragia a fost internă.

Biţu însă a fost arestat şi astăzĭ va fi înaintat parchetuluĭ.

Gri.

Poliţia din Sinaia a oprit vînzarea broşureĭ intitulată Assasinarea Aneĭ Szimon.

D. Cazakoff, autorul broşureĭ şi care se află aci, a fost rugat de poliţie ca să amîne vînzarea acesteĭ broşurĭ pînă după plecarea prinţuluĭ Bulgarieĭ.

Poliţia a luat această dispoziţiune în urma intervenireĭ agentuluĭ bulgar D. Mincevicĭ.

In judeţul Muscel a căzut zilele trecute o ploaie torenţială, care a durat maĭ bine de 4 ore, cauzînd marĭ stricăciunĭ; ploaia s'a simţit maĭ mult în comuna Jugaru, unde şoseaua Jugarĭ-Poenarĭ a fost aproape distrusă.

D. D. Dragomir a fost numit în postul de director al arestuluĭ preventiv din oraşul Bîrlad.

S'a aprobat proectul pentru construirea unuĭ crematoriŭ la staţiunea Negru Vodă din Capitală.

Incendiul din str. Occidentuluĭ

Astă noapte, pe la orele 12 şi 55 m., un incendiŭ a izbucnit în strada Occidentuluĭ 53, pe proprietatea Doamneĭ E. Papadopol.

Focul a luat naştere de la un grajd care era închiriat birjaruluĭ Ghiţă Băbescu. Grajdul în care se aflaŭ treĭ caĭ, o şură în care se afla birja, hamurĭ, orz, ovăz şi diferite accesoriĭ aŭ fost distruse de flăcărĭ.

Incendiul n'a durat maĭ mult de două ore.

Pompieriĭ carĭ aŭ sosit destul de tîrziŭ n'aŭ putut face nimic alt de cît să localizeze incendiul.

Incendiul se crede că a luat naştere de la podul grajduluĭ care era plin cu fîn şi în care dormiaŭ servitoriĭ luĭ Băbescu, anume I. Pandele, Gh. Ianoş şi Bogoi Hagi, carĭ aŭ şi fost arestaţĭ.

Vorbind de vizita prinţuluĭ Ferdinand la Sinaia, iată ce scrie ziarul „Tribuna“ din Sibiu:

„Stările destrăbălate, culturale şi morale, din Bulgaria sînt azĭ atît de bine cunoscute în Europa şi sînt chiar acum cu colorĭ atît de triste zugrăvite, maĭ ales în presa din Germania, în cît principele Ferdinand, dacă ar ceti şi ar înţelege aceea ce se scrie despre ţara peste care dînsul este pus domn şi stăpîn, ar trebui să se retragă în reşedinţa sa de la Sofia, petrecîndu-şĭ acolo timpul în post şi rugăciunĭ, şi să dea pace uşilor de la curţile europene, pe carĭ tocmaĭ acum le molestează cu vizitele sale — neplăcute.

Cum însă gloriosuluĭ principe ĭ a venit pofta de vizite, onorînd chiar şi Romînia cu înalta sa vizită,— Romînieĭ nu'ĭ rămîne alta de cît să-l primiască aşa cum trebuie primit un domnitor din partea unuĭ popor cult şi să se facă că nu observă petele de sînge de pe coroana sa princiară, căcĭ în cele din urmă sînge bulgăresc e sîngele luĭ Stambuloff, pe care tot Bulgariĭ vor avea cînd va să-l răzbune.

Facă Romînia faţă senină cînd îĭ va zice: bine aĭ venit, căcĭ sigur va face faţă şi maĭ senină cînd îĭ va zice: drum bun, văzîndu-se trecută peste această vizită nedorită şi — neplăcută.“

Ancheta asupra pîineĭ

Cauzele scumpireĭ pîineĭ

Faţă cu zgomotele carĭ circulă prin oraş că brutariĭ sînt hotărîţĭ să urce din noŭ cu 5 banĭ la kilogram preţul pîineĭ, am crezut de cuviinţă să facem o anchetă la Colentina pentru a constata întru cît aceste zvonurĭ sînt saŭ nu adevărate şi care ar fi cauza care ar determina pe brutarĭ să scumpească din noŭ pîinea.

Personalul manutanţeĭ a primit cu multă bună voinţă pe redactorul nostru şi, punîndu ĭ la dispoziţie registrele şi ziarele comerciale, ĭ-a explicat pentru ce brutariĭ aŭ urcat şi vor să maĭ urce preţul pîineĭ.

•

Preţul grîuluĭ s'a urcat de cît-va timp foarte mult pe toate pieţele marĭ din Europa.

Kila de grîŭ a ajuns a se vinde pe un preţ colosal şi ceea-ce e maĭ trist e că preţul tinde a se urca din ce în ce maĭ mult.

Pe de altă parte, lipsa de grîŭ e foarte mult simţită, de oare-ce secerişul şi treeratul nu sînt terminate şi decĭ nicĭ cantitatea nicĭ preţurile grîuluĭ n'aŭ putut fi pînă acum stabilite.

Agricultoriĭ carĭ aŭ actualmente ceva grîŭ nu vor să'l vîndă în timpul acesta, căcĭ speră ca, recolta fiind slabă, să ia maĭ tîrziŭ preţurĭ marĭ.

•

Pentru ca cititorul să-şĭ facă o ideie la cît s'a ridicat preţul grîuluĭ, vom spune că anul trecut kila se vindea între 46 leĭ şi 55.

Astă iarnă preţul s'a maĭ ridicat cu puţin, dar n'a trecut peste 80 leĭ kila.

Acum preţul kileĭ e de 115 leĭ şi aceasta în ţara noastră.

•

In Buda-Pesta şi Viena preţul e de 130 leĭ kila şi bursele locale arată o tendinţă de urcare de 2 leĭ la kilă pe zi—ceea-ce nu s'a maĭ pomenit.

S'a întîmplat zilele acestea un lucru care de asemenea nu s'a maĭ pomenit pentru Ungaria şi Austria.

Aceste ţărĭ, carĭ în tot-d'a-una aŭ exportat grîŭ, anul acesta, din cauza recolteĭ compromise, nu numaĭ că n'aŭ ce exporta, dar sînt nevoite să apeleze la ţările învecinate pentru a-şĭ procura grîŭ.

•

Pe lîngă marele export de grîŭ din America importat în Austria şi Ungaria, comisionariĭ aŭ venit şi la noĭ şi aŭ căutat în Brăila şi cele-l'alte pieţe comerciale ale ţăreĭ grîŭ romînesc.

Dar n'aŭ găsit, de oare-ce acela care e actualmente în ţara e insuficient chiar şi pentru populaţia ţăreĭ.

Un mare inconvenient al grîuluĭ noŭ, care actualmente se macină deja la manutanţă şi la cele l'alte morĭ de făină, e că, pe cînd la o kilă de grîŭ se scoteaŭ anul trecut pînă la 430 kilograme făină, acum nu ies maĭ mult de 394— decĭ o pierdere de 36 kilograme de făină la kilă.

Prin urmare, şi preţul grîuluĭ îndoit şi făină extrasă din el maĭ puţină.

*

Din această cauză brutariĭ n'aŭ avut ce face şi aŭ fost nevoiţĭ să urce preţul pîineĭ. Căcĭ le era imposibil ca cu acelaşi preţ de 20 banĭ pîinea neagră şi 25 banĭ jimbla cu care vindeaŭ cînd kila de grîu costa 55 leĭ maximum să vîndă acum cînd kila de grîu e de 115 leĭ.

La manutanţa de la Colentina actualmente făina de jimblă se vinde cu 29 leĭ suta de kilograme, iar cea de pîine cu 27 leĭ.

Ni s'a spus de la manutanţă că preţul actual al pîineĭ nu e de loc ridicat şi e de mirat că brutariĭ pot cîştiga actualmente ceva — iar dacă preţul grîuluĭ va arăta la Viena şi Pesta o urcare pînă la 150 leĭ kila, atuncĭ brutariĭ vor ridica din nou preţul cu cîte 5 banĭ la kilogramul de pîine.

•

Primăria însă în cazul acesta va interveni şi nu-ĭ va lăsa.

Deja brutariĭ aŭ început a răspîndi zvonul acesta, însă nu va avea nicĭ un rezultat.

Dacă primăria n'a intervenit la prima urcare, cauza a fost că a văzut că procedarea brutarilor a fost bine motivată— la o a doua urcare însă va pune piciorul în prag şi manutanţa va face pîine cînd brutariĭ se vor pune în grevă.

*

Dezavantagiul însă ce va naşte de aci va fi că, orĭ-cît s'ar lucra la manutanţa Colentineĭ, maĭ mult de 25.000 kilograme de pîine nu se pot fabrica pe zi—pe cînd pentru actuala populaţie a Capitaleĭ trebuiesc zilnic 200.00 kilograme.

Brutariĭ negreşit nu vor putea să nu scoată de loc pîine în zilele acestea de grevă, căcĭ regulamentul spune că, dacă după treĭ zile nu scot pîine, primăria le poate închide prăvăliile şi le poate lua dreptul de a maĭ fabrica.

Din această cauză eĭ vor fabrica pîine, însă în foarte mică cantitate, întîĭ pentru ca să ţină primăria în ferbere şi al doilea pentru ca să nu piardă—după credinţa lor— mult.

Primăria însă nu-ĭ poate obliga să scoată anume cantitate de pîine pe zi.

Aşa că maximul de pîine ce vor scoate toţĭ brutariĭ nu va trece peste 20.000 şi pînă la 200.000 kilograme maĭ trebuiesc încă zilnic 180.000.

•

Se crede că brutariĭ vor înţelege că nu e bine să urce din noŭ preţul şi că vor continua a vinde pîinea pînă la scăderea preţuluĭ grîuluĭ tot cu 25 neagră şi 30 banĭ jimbla.

Ni s'a maĭ spus la manutanţă că e drept cum că contractul cu primăria expiră tocmaĭ la 1 Martie 1898 şi că decĭ primăria putea scoate la manutanţă pîine cînd brutariĭ aŭ urcat preţul.

Insă primăria, văzînd că preţul grîuluĭ e aşa de ridicat şi făcîndu-şĭ socotelile, a ajuns la concluzia că chiar dacă ea ar face pîine ar trebui s'o vîndă cu acelaşĭ preţ ridicat ca şi brutariĭ, căcĭ dacă ar fi vîndut-o cu 5 banĭ maĭ puţin s'ar fi expus să piardă sume colosale şi aceasta nu ĭ-a convenit.

Vip.

Vînatul după zestre

Escrocheria unuĭ june doctorand

Cît-va timp în urmă un individ anume Moritz Marcovicĭ, doctorand în medicină, făcu cunoştinţa D-reĭ Aurelia Züsman, care pe lîngă alte calităţĭ maĭ avea şi aceea a uneĭ dote frumuşele.

Numitul tînăr cavaler de contrabandă, avînd cunoştinţa D-reĭ Züsman, făcu tot posibilul spre a i se insinua, ceea ce şi reuşi după un timp oareşĭ-care.

*

Introdus în casa părinţilor feteĭ, Marcovicĭ făcu acelaşĭ lucru şi cu bătrîniĭ.

Intr'una din zilele trecute Marcovicĭ îşĭ manifestă dorinţa de a se căsători şi cere părinţilor mîna D-reĭ Aurelia Züsman.

Părinţiĭ acesteia declară că, dacă copila consimte, eĭ n'aŭ nimic de obiectat, însă la o dată mare să nu se aştepte, căcĭ eĭ nu sînt avuţĭ.

*

D. Züsman dispunea de suma de 6000 leĭ carĭ eraŭ destinaţĭ pentru două copile; cîte 3000 de fie care.

Marcovicĭ începu a'şĭ pleda cauza zicînd că are absolută necesitate de banĭ, maĭ ales că trebue să'şĭ tipărească teza, decĭ inzistă să'ĭ dea întreaga sumă angajîndu-se pe onoare că în scurt timp, după ce va începe a practica, va restitui nu 3000, dar întreaga sumă de 6000.

*

Zis şi făcut; bătrîniĭ, veselĭ că le-a scos în cale un ginere cu calităţĭ bune şi cu o profesiune care promite mult, convin şi într'o Sîmbătă cînd fu căsătoria civilă după cerinţa luĭ Marcovicĭ i se încredinţară ceĭ 6000 leĭ.

A doua zi cînd urma să se celebreze cununia religioasă Marcovicĭ, care nu se arătă nicĭ la ora fixată, fu îndată bănuit.

Se trimise la locuinţa luĭ de unde se aduse tristul răspuns că escrocul a spălat putina de cu seară.

Increzătoriĭ bătrînĭ aŭ depus plîngere la parchet, însă pentru moment eĭ aŭ rămas păgubaşĭ de baniĭ pe carĭ ĭ-aŭ adunat într'o viaţă întreagă de muncă.

Atragem atenţiunea decanuluĭ facultăţeĭ de medicină asupra acestuĭ escroc care nu face onoare tinerimeĭ studioase şi care prin nedemna sa purtare o compromite.

Fil.

In urma inspecţiuneĭ făcută de D. general Fotino la spitalul oftalmologic de la m-rea Frumoasă din Iaşĭ, unde se află 400 bolnavĭ de conjuctivită granuloasă, s'aŭ luat măsurĭ ca acest spital să fie mutat în altă parte, de oare-ce în acea localitate domneşte o completă lipsă de apă.

REPORTAGIU

Din Capitală

Un agent secret al poliţieĭ de siguranţă a Capitaleĭ a găsit erĭ asupra luĭ Gabriel N. Aftalion, fiul luĭ N. Aftalion din strada Negru Vodă 33, două stampile: una a penitenciaruluĭ de la Cozia, iar cea-l'altă de la penitenciarul Plătăreştĭ.

Adus la prefectura poliţieĭ, la interogatoriul ce ĭ s'a făcut el a declarat că le posedă de la individul Bufte Tinichigiu.

Probabil că acest Tinichigiu îşĭ exercită meseria şi prin penitenciare spre a nu pierde uzul.

Din ţară

Zilele trecute locuitorul Anton Batog, din comuna Berteştĭ de jos, judeţul Brăila, voind să se întoarcă de pe cîmp unde muncise împreună cu soţia şi două fetiţe, se duse să 'şĭ înjuge boiĭ carĭ se aflaŭ lîngă car pe maluĭ rîuluĭ Călmătuiŭ.

Rupîndu-se funia cu care boiĭ eraŭ legaţĭ, unul din eĭ intră în apă şi trecu pe cel-l'alt mal. Batog se aruncă în apă vroind să treacă, însă neştiind să înoate fu luat de curent; la strigătele sale de „ajutor“ soţia se aruncă după el în apă; îşĭ găsi însă moartea alăturĭ de soţul eĭ.

Fetiţele aŭ fost găsite în car pe malul rîuluĭ scoţînd ţipete sfîşietoare şi chemîndu-şĭ părinţiĭ.

DEPLASARI

23 IULIE

Hotel Bulevard: D. Millas, propriet., Brăila; Hagipetro, prop., Brăila; Şerban de Voila, deputat, Făgăraş; Maurovicĭ, director, Făgăraş; Gion, inginer, Galaţĭ.
Hotel Victoria: I. Grosu, arendaş, Viena; Avramovicĭ, funcţionar, Sinaia; D-na Păcuraru, menageră, Varsa.
Hotel Universal: V. Florian, comers., Craiova; Samoil Penchas, comers., Craiova; Smith, comers., Rocester, Anglia; A. Carapanos, arendaş, Călăraşĭ.
Hotel Gabroveni: Dimitriu Cărjău, comersant, Constanţa; Gh. Niculescu, comersant, Giurgiu; Traian Marinescu, comersant, Călăraşĭ; N. Simionescu, comers., Calafat.
Hotel Bristol: N. Vexler, comersant, Tecucĭ; Iohan Kaiser, inginer, Kull; Frantz Imgbeiner, inginer, Viena; E. O. Leon, voiajor, Moosfeld; Papadat, advocat, T.-Măgurele.
Hotel Capşa: D. A. Vogoridi, prop., Dr. Cornil, voiajor, Constantinopol.
Hotel Collaro: Antache Petrescu, senator, T.-Măgurele; Fernand A. Negg, voiajor, Paris; Ilie Abramoglu, comers., Cospoli; Ed. Misrachi, comers., Cospoli; T. Axelrad, comers., Constanţa.
Hotel Dacia: Vasile Teodoridis, comers., Rusciuk; S. Simon, comers., Rusciuk; G. Maleasian, comers., Rusciuk; A. Venger, comers., Bîrlad; T. Ştefan, comers., Cîmpina; Alexeanu, comersant, Tîrgovişte; Mihail Budecoff, comersant, Rusciuk.
Hotel Central: V. Schrauk, voiajor, Viena; D-na Maria Petculescu, prop., Buzăŭ; Dumitrescu, comers., Buzăŭ; Ciubureanu, moşier, Giurgiu; G. Iliescu, moşier, Giurgiu.
Hotel de France: Cuire I. Aurel, farmacist, Caracal.
Hotel Continental: Durando, inginer, T.-Ocna; A. Parker, comers., Ploeştĭ; Kruger, consul, Rusciuk.
Hotel Frascati: Dr. Jan Mihu, medic, Transilsania, com. Orăştie; Dr. Häerner, medic, Hanisberg. Prusia.
Englisch-Hotel: D. R. Boisguerin, inginer, Burdujenĭ; Niculescu, propriet., Brăila.
Hotel Metropol: Haciek, comersant, Giurgiu; D-na Leonida, prop., Buzăŭ; Herman Riter, comersant, Sibiŭ.
Hotel Union: N. Pascaloff, comersant, Olt; Braida, comers., Giurgiu; Nichitovicĭ, comers., Ostrov; Rischard, inginer, Cîmpina; Negreanu, antreprenor, T.-Măgurele.

Călăuze nouĭ pentru călătorĭ

In colecţia călăuzelor *Nebunelli* a apărut un al treilea volum;

Franzensbad şi împrejururile luĭ conţinînd descrierea amănunţită a călătorieĭ de la Viena la Franzesbad Leĭ 2.

Următoarele volume aŭ maĭ apărut în această colecţie de călăuze:

Viena *şi împrejurimile eĭ*, cuprinzînd descrierea călătorieĭ de la Buda-Pesta la Viena, via Bruck şi Presburg şi pe Dunăre, cu două planurĭ.—Leĭ 3.

Marienbad *şi împrejurimele luĭ*, conţinînd descrierea amănunţită a călătorieĭ de la Viena la Marienbad, cu două planurĭ.—Leĭ 2.

In depozit în *Sala noastră de Depeşĭ*.

GERVÉSIS-MALISSOL

Din crimele sultanuluĭ

II

In Creta

Faptul s'a petrecut iarna aceasta.

Intr'o frumoasă zi din acest anotimp, pe cînd totul părea maĭ liniştit, pe şoseaua care duce spre Caneea, o sentinelă turcă scobora; de o dată îĭ eşi înainte un lepros, santinela însă îl ocoli, ocoli şi mahalaua leproşilor şi, mergînd spre altă mahala, zări un grup de creştinĭ. După sentinelă maĭ veniră şi alţĭ soldaţĭ turcĭ; văzînd pe creştinĭ, şeful patruleĭ strigă „At“, ceea ce corespunde cu comanda de foc. Şease cretenĭ picară morţĭ.

Imediat sentinelele dispărură.

Peste cîte-va zile alţĭ creştinĭ fură ucişĭ tot în acel district Eraclion.

Cretaniĭ exasperaţĭ se grupează şi caută să se apere, pe cînd în Atena tinerimea indignată protesta contra acestor crime. Cretaniĭ creştinĭ se refugiaŭ pe vasele străine, căcĭ pămîntul patrieĭ lor nu le maĭ putea servi ca locuinţă. In munţĭ, locuitoriĭ înălţimilor răcneaŭ de mînie; aceştĭ vulturĭ crescuţĭ pe coamele munţilor nu ştiaŭ ce este moartea şi aşteptaŭ semnalul ca să se arunce asupra duşmanuluĭ.

Acest semnal fu dat tot de Turcĭ; într'o noapte satele Tsicalaria şi Marmés fură incendiate. Alăturĭ de vitejiĭ munţilor se deosibeaŭ şi popiĭ, „aceştĭ servitorĭ aĭ bisericiĭ uitaŭ religia şi deveneaŭ ceĭ maĭ ferventĭ revoluţionarĭ“, biserica fiind locul lor de propagandă.

Revolta izbucni. Greciĭ din Creta şi din Grecia cereaŭ dreptate, poporul era pentru războiŭ, puterile europene intervenirăşi prin intervenirea lor bravul popor elen fu învins de nişte criminalĭ ordinarĭ.

III

In Armenia

Să descrim la întîmplare unul din numeroasele măcelurĭ din Armenia.

In luna Februarie 1896, satul Şenik era foarte liniştit; de mult acest sat nu era atît de potolit; de douĭ anĭ Kurzi nu'l maĭ vizitaseră. Pe neaşteptate locuitoriĭ Şenikuluĭ se văd vizitaţĭ de o trupă de Turcĭ. Fără îndoială, îşĭ ziseră bieţiĭ oamenĭ, este inimicul! Femeĭ, bătrînĭ, copiĭ toţĭ începură să fugă, In două zile satele Şenik, Gnelizan şi Semul fură devastate de Turcĭ şi Kurzĭ.

Se făptuiră crime monstruoase, femeile fură necinstite, copiiĭ violaţĭ; unuĭ bătrîn, Kurziĭ aŭ găsit de cuviinţă a'ĭ scoate ficatul şi, în agonie cum era, să i'l dea să mănînce.

In Satul Guliguzan morţiĭ aŭ fost maĭ numeroşĭ, bandele guvernuluĭ şi ale sultanuluĭ turcesc nu ertaŭ nimic; aci în Guliguzan, Turciĭ făcură trofeie cu cadavrele nenorociţilor ucişĭ de eĭ.

Edificaŭ, rîzînd, monumentele de carne omenească, după cum copiiĭ fac castele cu cărţile de joc.

Masacrele maĭ însemnate sînt de la

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 99 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

IV

Căutarea copiluluĭ din florĭ

Se ţineaŭ de mîinĭ.

Se uitaŭ unul la altul cu dragoste.

Fanfan se îngălbinise cînd văzuse de aproape pe Claudinet.

Ajunsese în cel din urmă grad al ofticeĭ.

Părea un cadavru.

Claudinet înţelese.

Ii zise:

— Te uiţĭ la mine, aĭ?..

— Ba nu!..

— Ba da. Sînt schimbat tare...

— Nu...

—Lasă, nu maĭ minţi... Sufăr mult O să mor curînd. De aceea îmĭ venea greŭ că nu te maĭ vedeam. Dar eram singur că eraĭ maĭ fericit de cît aci şi eram vesel.

—Oh! cum mă gîndeam la tine!

— Da?

— Toată ziua.., Dar nu ştiam că aĭ eşit din spital...

— Am eşit curînd după ce aĭ venit tu să mă vezĭ.

— De ce?

— Eram maĭ bine. 'Dar am intrat iar şi iar mi'ah dat drumul...

— Eraĭ maĭ bine din noŭ?

—Da, dar mi-aŭ dat drumul maĭ mult pentru-că boala mea nu se maĭ vindeca.

— Eĭ aş!

— O! nu se maĭ vindecă!

— Iacă primăvara. Să vezĭ ce bine o să te facĭ!

— Nu, nu, voĭ muri, ştiŭ eŭ. Am auzit pe doctor...

— Ce zicea?

— Zicea că mult, de oĭ maĭ trăi cincĭ, şase lunĭ.

— S'a înşelat...

— Nu, dar la urma urmeĭ ce să fac! Sînt fericit că am să maĭ petrec cu tine cîte-va lunĭ. Acum nu ne maĭ despărţim, nu e aşa?

— Nu, Claudinet dar trebuie să plecăm amîndoĭ.

— Amîndoi?

— Da.

— De ce?

— Te iaŭ cu mine.

— Unde?

— La dama cea bună.

— Ah! Ce bine ar fi de s'ar putea.

Fanfan îĭ spuse toate amănuntele vieţeĭ se dusese de cînd plecase...

Cum fugise ca să nu fie complice al uneĭ crime noĭ...

Cum ajunsese la Moisselles...

Claudinet era alb de spaimă.

Inima îĭ bătea de mînie ascultînd cum Fanfan fusese zmuls de la o viaţă aşa de frumoasă şi de cinstită.

Cu toate astea, Fanfan nu'ĭ pomenise nimic die întîmplarea dinaintea focului, de destăinuirea care îĭ făcea să spere atît şi să viseze aşa de frumoase lucrurĭ în viitor.

El urmă:

— Vom merge amîndoĭ la dama cea bună. Ea te va primi bine. Să vezĭ ce frumoasă e!

— N'o să'o supăr multă vreme.

— Dar nu veĭ muri, n'auzĭ?

— Aş!...

— Să vezĭ cum te îngrijeşte de bine... Şi e aşa de blîndă vorbeşte aşa de frumos!.. Eŭ am să te veghez şi ea îţĭ va da doctoriĭ.

De o dată se auzi glasul luĭ Isidor.

Striga pe Fanfan!

— Eĭ, Fanfan!

— Ce e?

— Ia ascultă ici?

— Ce să ascult.

— Vorbeşte un ziar de noĭ.

— De noi?

— Da.

— Ce spune?

— Vorbeşte de lucrarea noastră de la Moisselles... Vino să'ţĭ citească tata La Limace ce zice.

Zefirina sta gata să asculte şi ea.

Era întinsă pe canapea.

De obiceĭ La Limace citea în fie-care zi cîte un ziar şi ceĭ-l'alţĭ ascultaŭ.

Citeaŭ maĭ cu seamă faptele diverse, crimile.

Discutaŭ.

Criticaŭ cînd hoţiĭ saŭ omorîtoriĭ nu lucraseră bine.

Lăudaŭ cînd citeaŭ despre vre'o hoţie bine făcută.

La Limace citi.

Faptele eraŭ descrise cum se petrecuseră.

Din citirea aceasta Fanfan se folosi cu un lucru: află că Elena scăpase şi că era bine.

Acum era sigur.

Dar La Limace după ce isprăvi darea de seamă despre incendiŭ, îşĭ maĭ aruncă ochiĭ pe ziar...

De odată se făcu serios.

Apoĭ cu un gest de nepăsare prefăcută aruncă ziarul.

Isidor îl întrebă:

— Nu maĭ e nimic interesant?

— Nu.

Isidor luă ziarul de jos.

Se uită prin el.

De o dată şi el se făcu serios.

Intrebă pe La Limace:

— Ce ziceaĭ că nu maĭ e nimic interesant?

La Limace era emoţionat.

Buzele îĭ tremuraŭ.

— Dar ce maĭ e? întrebă el.

— Am pus mîna pe avere.

— Noĭ?

— Fireşte.

— Eĭ aş!

— Dar nicĭ vorbă!

— Cum?

— Ascultă.

Şi Isidor citi:

„D. locotenent-colonel d'Alboize şi familia sa aŭ debarcat erĭ la Marsilia venind de la Cayena.

„Se ştie că D. d'Alboize înaintat de curînd la acest grad în urma unor remarcabile lucrărĭ în Coloniĭ e chemat să facă parte dintr'o comisie instituită la ministerul de războiŭ pentru studiul cestiunilor relative la trebuinţele apărăreĭ naţionale...“

— Eĭ?...

— Eĭ...

— Nu înţeleg...

— Nu înţelegĭ?

— De fel.

— Dar portofoliul?

— Care portofel?

— Cel pe care l-aĭ furat la la spital din buzunarul soldatuluĭ mort.. Nu ţĭ-am spus eŭ că e bine să'l păstrezĭ cu grije?... A venit ceasul să ne folosim de el...

Dar văzînd mutra mîniată a luĭ La Limace se întrerupse.

Se încruntă.

Se uită la el în ochĭ şi îl întrebă.

— Or vreaĭ să te ducĭ singur să nu-mĭ spuĭ şi mie?... Vreaĭ să puĭ mîna singur pe banĭ, aĭ?

La Limace se văzu prins.

Zise prefăcîndu-se că e indignat:

— Eŭ, să mă duc fără tine?... Imĭ pare răŭ!... Văzusem că s'a întors, dar mă gîndeam de era de făcut ceva şi pe urmă îţĭ spuneam.. Mă ştiĭ de ăia care îşĭ lasă prieteniĭ aşa?...

— Ce te maĭ gîndeaĭ?... Lucrul e limpede...

— Adică cum?

—Fireşte.

— Explică-ne şi nouă.

— Una din două: orĭ de ne închide de la un an la cincĭ orĭ punem mîna pe 50,000 de francĭ.

— 50,000, zise Zefirina.

— Orĭ 30,000 cel maĭ puţin.

— Bună suma!

— Da. După cît îmĭ aduc aminte, în portofel sînt nişte scrisorĭ iscălite cu numele Carmen.

— Aşa e.

— Şi sînt adresate D luĭ căpitan

(Va urma)

Diarbekir, Şivas, Malatia, Nan, Eghins, Zeitum, Tokat şi altele.

In raportul ambasadorului francez de la Constantinopol se spune că, în 18 Octombrie 1896, 2000 Armenĭ aŭ fost ucişĭ la Therapia.

Printre numeroasele crime făptuite de Turcĭ în Armenia este şi uciderea luĭ P. Salvatore.

Moartea acestuĭ om a fost atît de tragică, în cît toată presa europeană a protestat contra barbariilor turceştĭ sprijinite făţiş de guvernele putredeĭ Europe.

Iată în scurt nararea acestuĭ asasinat.

IV

Assasinarea luĭ P. Salvatore

Părintele P. Salvatore era superiorul monastireĭ Miyduk-Deressi de lîngă satul Venidje-Kale, acest preot se bucura de o mare stimă şi iubire printre populaţia armeană. In luna luĭ Octombrie din anul 1895 nişte hoţĭ turcĭ în cepură să prădeze satul Yenidje-Kale, creştiniĭ se înfricoşară şi alăturĭ cu dînşiĭ şi preotul Salvatore.

„Sînt patru zile, scria dînsul, la 1 Noembrie 1895, confrateluĭ săŭ de la o monastire vecină, de cînd n'am dormit; ameninţările din partea banditilor continuă mereŭ. Domnul să ne păzească". Iar în ultima sa scrisoare spunea că se află încă în viaţă, dar nu ştie pentru cît timp.

In noaptea de 15 Noembrie satul fu distrus şi maĭ toţĭ locuitoriĭ creştinĭ ucişĭ; se făcu apoĭ o piramidă mare de oamenĭ viĭ şi în vîrf sta părintele Salvatore.

Rănit, nenorocitul preot suferea toate dimpreună cu tovarăşiĭ săĭ de nenorocire, după aceea fură duşĭ maĭ multe leghe pe jos şi în urmă încătuşaţĭ.

Toate acestea se petreceaŭ sub ochiĭ unuĭ colonel turc, care purta titlul de ghazi şi numele de Mazor-bey. Cît despre părintele Salvatore, tocmaĭ în Aprilie 1896 ne veni ştirea sigură despre moartea luĭ.

Iată în rezumat o pagină din sîngeroasa istorie a imperiuluĭ turc.

Este palidă, dar tot arată ceva.

Caion.

MODE

Pălărie de teatru

Fasonul din paĭ galben ridicat dinainte şi puţin pe de lăturĭ şi garnisit cu un smoc de florĭ galbene, de cireşĭ şi cu o egretă verde.

Laura

Starea civilă

Declaraţiĭ de căsătorie

Ion Mihăilescu, cu D-ra Irina Barbu Şerbănoiu; Nicolae N. Oprea, cu D-ra Ecaterina M. Dumitrescu; Volf Haim Lichtenberg, cu D-ra Sava Haim Solomon; Panait Caramfil, cu D-ra Anica Pîrvulescu; Ioan Stefan, cu D-ra Stana Marin Bucur Ilincuţă; Mihail Rădulescu, cu D-ra Maria M. Niculescu; Nicolae I. Timpa, cu D-ra Ana Fuzi Mihail; Lazăr Herş Lipa, cu D-ra Ana Gires Istvan; Mina Marin, cu D-ra Aurelia V. Cusen; Eduard A. Handuca, cu D-ra Tereza Laioşĭ Jonciu; Ion S. Bascoveanu, cu D-ra Elena Rădulescu Ambrosie; Constantin Galman, cu D-ra Ecaterina saŭ Nicolae Aldea; Avram N. Cazău, cu D-ra Ana Gheorghe Savu; Nicolae Popescu, cu D-ra Zamfira Constantina Ioan; Vlad F. Cioşu, cu D-ra Caterina Ştefan Triniceanu; Dumitru Nicolae State, cu D-ra Mariţa Ion Tudor.

Premiĭ noui de vacanţă

Seria a şeapta

Epuisîndu-se tablourile anunţate în seria a şeasa de premiĭ, expirînd tot de odată şi bonul valabil pentru aceste premiĭ, cu începere de azĭ punem la disposiţia amatorilor o a şeapta serie de premiĭ:

Atragem din noŭ atenţiunea că primele 6 seriĭ de premiĭ „Tableaux célèbres sînt cu totul epuisate.

Cuponul premiilor anunţate maĭ jos este valabil pînă la 29 Iulie inclusiv.

Dăm aci şi lista premiilor:

Fascicula a 8-a din publicaţiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducţiunĭ după tablourĭ:

Pictorul amator, de Jules Frederic Bellavoine.
Ţiganul, de S. Dussinol.
Partida de joc de cărţi, de Edouard Grützner.
Adio, de C. Grosch.
Mistreţiĭ în goană, de Christian Kröner.
Plecarea de la păşune, de André Plumat.
In parc, de Lonza.
In vacanţă, de A. Weiss.
Bunul frate, de Eugène von Blaas.
Vanitatea, de I. G. Brown.
Căpiţă roşie, de F. Hiddeman.
Lagărul indian şi *mişcat*, două splendide reproducţiunĭ de Henry F. Farny.
Amintirĭ şi regrete de Manuel Villegras-Briera.
Clopotele de Crăciun, de H. Blashfield.
Florĭ de primă-vară, de Nomanbruch.
Jocul de mingĭ, de Alma Tadema.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fasc. a 8-a şi se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ, prezintînd bonul de maĭ jos.

Alte volume oferite ca premiĭ, nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Nicolas Notovich. L'empereur Alexandre III et son entourage; în loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.90
M-elle Julie Zagoulaïeff. Les conteurs Russes modernes. Recueil de nouvelles, în loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.90
Le comte d'Hérisson. Un drame royal, în loc de 3.50 se dă cu b.	0.80
Réné de Pont Jest. Le fleuve des perles, un vol. de 400 paginĭ cu 127 desemne după natură reprezentînd viaţa chinezilor. In loc de 3.50 se dă cu leĭ	1.75
Félix Sangnier. En vacances, un volum cu multe ilustraţiunĭ, în loc de 3 50 se dă cu banĭ	0.80
Albert Verly. Le général Boulanger et la conspiration monarchique, în loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.80
Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.75
Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităţĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ	2.25
Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90.	1.25
Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ.	1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuie să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominălă *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expediţiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ ataşarea luĭ la mandatul poştal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-şĭ lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĚRULUI"
No. 2895
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi este valabil pînă la 29 Iulie inclusiv.

Buletin atmosferic

23 Iulie, 1897

Timpul frumos şi călduros se menţine. In Moldova de sus a plouat binişor, asemenea şi în unele localităţĭ din Muntenia. La Fălticenĭ ploaia a fost însoţită de manifestaţiunĭ electrice. Barometrul a crescut în toată ţara cu aproape 2 milimetri în mijlociŭ.

Spectacole

Grădina Hugo. — Teatru de varietăţĭ. In timp de ploaie, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Diniou.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietăţĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaie reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Grădina Raşca.—Direcţiunea D-luĭ Simion Petrescu. In fie-care seară reprezentaţiunĭ variate a la Koster & Bials din New-York, teatru, gimnastică, danţurĭ, concerturĭ şi pantomime.

Trupa se compune din artiştĭ de concert şi pictor instantaneŭ. Vor fi apoĭ tablourĭ variate, între carĭ de remarcat galeria maeştrilor modernĭ, cu costume, decoraţiunĭ şi alte multe lucrurĭ demne de văzut.

Preţurile locurilor: Loja 10 leĭ; Stal I 2 leĭ; Stal II 1 leŭ; militariĭ şi copiiĭ plătesc jumătate.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietăţĭ. Trupa Burienescu.

Biblioteca nouă ilustrată

a 25 banĭ volumul

Atragem deosebit atenţiune cititorilor asupra acesteĭ bibliotecĭ ieftine, tipărite cu îngrijire, pe hîrtie bună, şi care nu costă de cît 25 banĭ volumul. Volumele apărute sunt:

Jules Mary. Amour d'enfant. amour d'homme, un volum de 126 paginĭ 25 banĭ.

X. de Maistre. La jeune Siberiene un volum pe 130 paginĭ. 25 banĭ.

Noutăţĭ ştiinţifice

Astă-zĭ am primit în sala noastră următoarele noutăţĭ:

Victor Basch Essai critique sur l'esthétique de Kant. Collection historique des grands philosophes Leĭ 10.

Th. Ribot L'évolution des idées générales Leĭ 5.

Max Nordau Psycho-Physiologie ou génie et du talent Leĭ 2.50.

F. Appy Trois milliards de français ou la solution des questions politiques, sociales, philanthropiques et de population Leĭ 5.

Fournier de Flaix L'impot dans les diverses civilisations Leĭ 7.50.

Frédéric Dillaye La pratique en Photographie Leĭ 4.

Frédéric Dillaye Les nouveautés photographiques Leĭ 2.

Louis Defert L'enfant et l'adolescent dans la société moderne Leĭ 2.

James Fillis Principes de dressage et d'équitation, un volum de 450 paginĭ şi cu multe ilustraţiunĭ Leĭ 12.

Léon Say Finances publiques, Liberté du commerce Leĭ 3.

Bibliografie

A apărut de sub tipar *Ferdinand marş*, de **Al. C. Ciurea.**

*

Monografia institutuluĭ de credit „Albina" (1872 — 1897). Un vol. de 240 paginĭ. Sibiŭ, editura institutuluĭ *„Albina"*.

*

A apărut o broşură intitulată **„Asasinatul Ana Szimon"**, de D. Cazakoff.

D. Cazakoff descrie cu de amănuntul crima din Bulgaria şi dovedeşte complicitatea prinţuluĭ Ferdinand.

Broşura se găseşte de vînzare la autor, strada Stavropoleos No. 2, şi la toate librăriile.

*

Inceputul limbeĭ franceze, de A. Patrognet. Un volum în 8 de 100 paginĭ. 2 leĭ exemplarul.

Gramatica elementară a limbeĭ latine, pentru clasa I liceală de Ion Grama, profesor la Sf. Sava. Editura librărieĭ Socec & Comp. Un vol. în 8 de 212 paginĭ. Preţul 2.50.

A apărut şi se află de vînzare la toate librăriile: **Idealizmul Contemporan,** (mişcarea idealistă şi reacţiunea contra ştiinţeĭ positive) de Ciceron Protopopescu advocat.

FOIŢA ZIAR. „ADEVĚRUL"

— 117 —

GORON

Destăinuirile unuĭ poliţist

II,—In Crimă

ESCROCI

CAP. I.

Tinereţea luĭ Rocambole

Se duse să'şĭ sfîrşească timpul de serviciŭ militar la Tlemcen în Africa.

In 1886 se întoarse la Paris.

Cu marea îndemănare ce avea de a juca comedia şi de a se preface cu care cele maĭ bune simţiminte pe care nu le avea se aruncă la genuchiĭ tatăluĭ săŭ declarînd că se căeşte de ce a făcut.

Dobîndi ertare.

Incepu apoĭ aduce viaţă regulată.

Mînca numaĭ în familie.

Eşea rar şi numaĭ în frac.

Incet încet intră iar în relaţiĭ cu toţĭ amiciĭ familieĭ sale.

Intr'o zi, în drumul de fer, se găsi cu un comisionar mare D. Edmond K... care îl cunoscuse la colegiŭ şi care văzîndu'l spiritual, om de lume, vesel începu a'l iubi şi îĭ deschise casa.

D. K. băgă de seamă de maĭ multe orĭ după plecarea luĭ Almayer că îĭ lipseaŭ scrisorĭ de pe biuroŭ

Nu acuză pe amicul săŭ.

Avea încredere în el.

Dar într'o zi se întîmplă ceva neprevăzut.

La 6 Septembrie 1886, tocmaĭ P. fu arestat în Algeria,

Acolo se dusese să se ascundă.

Avea la el o sumă de banĭ însemnată.

Avea o depeşă de la Almayer

Această depeşă era aşa de compromiţătoare în cît peste cîte-va zile cînd îndrăsneţul escroc se întorse în Paris, crezînd că nu are a se teme de nimic, fu arestat.

De data asta nu maĭ fu liberat provisor.

Lucrurile stateaŭ răŭ pentru el.

P... mărturisise tot.

Spusese cum camaradul săŭ Almayer pe care îl cunoscuse odinioară în Africa, venise de dimineaţă, îl deşteptase şi îĭ zise:

— Dragul meŭ avem ceva bun de făcut.

— Ce?

— Trebuie puţină îndrăzneală:

— Dar ce?

— Iacă o poliţă pe care am luat'o de la fraţiĭ K... prieteniĭ meĭ.

— Eĭ bine?

— Nu e nimic maĭ simplu de cît să o negociăm.

— Şi aĭ venit la mine?

— Da, dacă vreĭ să facĭ ce'ţĭ-voĭ zice.

— Ce?

— Nu e nicĭ un pericol, căcĭ e vorba să mă însor şi de s'e află ceva maĭ tîrziŭ plătesc şi s'a sfîrşit.

P... se învoise.

Atuncĭ Almayer îl dusese la un biuroŭ telefonic şi chiar el vorbise imitînd vocea D-luĭ K...

Ştim restul.

Almayer care era toată ziua cu D. K... ştia cele maĭ multe afacerĭ ale acestuia.

Indată după ce vorbise şi sfîrşise lucrurile dăduse luĭ P... 10,000 fr.

Cam puţin.

Ca să'l mîngîie îl dusese şi îl îmbrăcase frumos.

Dar a doua zi se duse la el.

Nu'l plăcea să'l aibă aşa aproape.

Il zise:

— Ştiĭ că s'aŭ decoperit lucrurile

— Eĭ aş!

— Da.

— Ce e de făcut?

— Trebuie să fugim.

— Da.

— Eŭ mă duc la Strarburg tu du-te în Algeria.

P... plecă.

Almayer îl înştiinţa de ce se înpla în stil convenţional.

Aşa spre pildă Iosef voia să zică *Justiţie.*

Ast-fel s'a găsit în buzunarul luĭ P... o depeşă ast-fel concepută:

„Iosef îţĭ cunoaşte numele, este la Oran, va'fi Tlemcen mîine. Pleacă la New-York.

Edmond"

CAP. IV

Evadarea luĭ Rocambole

Dar cum să iasă la Mazas?

Vechea închisoare are ziduri groase şi înalte.

Santinelele veghiază pretutindenĭ.

Evadările sînt foarte rare.

Totuşĭ Almayer evadă de la Mazas şi evadarea luĭ e cea maĭ fantastică care poate fi.

Almayer scria mult la închisoare.

El ajungea la judecătorul de instrucţie cu un portofel plin de hîrtiĭ sub braţ.

Intr'o zi întinse pe masă toate hîrtiile pe carĭ le avea şi în carĭ zicea că se află apărarea sa.

Le întinse aşa de bine în cît putu şterge o hîrtie care purta sus marca parchetuluĭ fără ca să'l vadă cine-va.

Observase că nu putea fi prea greŭ să facă să parvie directoruluĭ închisoreĭ o scrisoare falşă ordonînd punerea în libertate a unuĭ prevenit.

Intr'adevăr pe cînd era în cabinetul judecătoruluĭ un inspector venind să ceară judecătoruluĭ ordinul de a libera un deţinut acesta căută cîte-va clipe hîrtia pe care o luase Almayer.

Negăsind'o luă alta, iscăli, puse pecetea şi dădu scrisoarea agentuluĭ.

In ziua aceea Almayer avusese o mare emoţie.

Pentru el aceasta era oul luĭ Columb.

Văzu că se putea să iasă din Mazas.

Foaia de hîrtie nu era de ajuns.

Găsi mijlocul să puie mîna pe un plic pe care scria într'un colţ.

„Ordin de la d. procuror general."

După ce puse mîna pe toate acestea cînd se întoarse la Mazas, luă condeiul şi scrise următoarea scrisoare:

Paris 30 Noembrie 1886

„Domnule director

„Te rog să bine voieştĭ a pune imediat în libertate pe numitul Almayer (Eugeniŭ), prevenit închis la Mazas la 23 Octombrie.

„Acest om beneficiază de o ordonanţă de punere în libertate. D. procuror general mă înştiinţează acum în momentul cînd să plec, de făgăduială formală ce a dat unuĭ prieten al săŭ ca să libereze astă-seară pe maĭ sus numitul.

„De oare ce sînt grăbit, te rog pune pe Almayer în libertate în schimbul prezenteĭ.

„Mă încred în amabilitatea D-tale fiind şi eŭ angajat faţă cu D. Procuror general.

„Mulţumirĭ şi cordiale salutărĭ.

„Judecătorul de instrucţie

„Villers"

Domnuluĭ Director al Inchisoreĭ Mazas.

Pe marginea se afla următoarele

„De oare-ce D. procuror general mă înştiinţează acasă la mine şi această printr'un planton, trimit pe acelaşĭ planton cu prezenta la uşierul meŭ ca să v'o dea.

„Acesta spre a nu mă maĭ întoarce la parchet ca să împlinesc formalităţile căcĭ n'am nicĭ o hîrtie la mine."

Acum cum să pună mîna pe pecetea judecătoruluĭ?

Iacă ce îşĭ închipuĭ Almayer:

(Va urma)

CASA DE SCHIMB ŞI SCOPT
M. FINKELS

No. 8, în noul Palat Dacia-România, str. Lipscani în faţa palatuluĭ Băncei-Naţionale

Cumpără şi vinde efecte publice şi face orĭ-ce schimb de monezĭ

Cursul pe ziua de 21 Iulie 1897

		Cump.		Vând	
4%	Rentă Amortisabilă . .	87	¾	88	¾
5%	„ Amortabilă . . .	100	–	101	—
6%	Obligaţ. de Stat (Cov. R.)	101	50	102	50
5%	„ Municipale din 1883	96	—	96	50
5%	„ „ „ 1890	97		98	—
5%	Scrisurĭ Funciar Rurale	91	50	92	25
5%	„ „ Urbane	88	50	89	25
6%	„ „ „	—	—	—	—
5%	„ „ „ Iaşĭ	84	50	85	50
	Acţiunĭ Banca Naţională	1840	—	1850	—
	„ „ Agricolă	330	-	335	—
	Florinĭ valoare Austriacă	2	11	2	13
	Mărcĭ germane	1	23	1	28
	Bancnete Franceze . .	100	—	101	
	„ Italiene . . .	90	—	95	—
	„ ruble hîrtie .	2	65	2	75

MELEDIC
APĂ DE MASĂ FARĂ RIVALA
FERUGINOASĂ — GAZOASĂ — FOSFATATĂ

Apă de masă gasósă, plăcută la gust, întăritóre, reconstituantă, asimilabilă graţie fosfatuluĭ ce conţine în abondenţă; uşóră, diuretică, digestivă; prin presenţa magnesieĭ, ea este şi puţin laxativă. — Persónele sănătóse o apreciază pentru gustul săŭ plăcut: ea va fi un remediu suveran pentru anemicĭ; numaĭ persónele singeróse nu trebue să abuseze.

Nu decolorează vinul

Suverană contra ANEMIEI

Analisa doctoruluĭ BERNAD (Inst. chimic universitar)

Fosfat de fer . .	0.05443	Clorur de sodă . .	0.04666
Sulfat de var . .	1.07027	Oxid de aluminium	0.07391
Sulfat de sodă . .	0.72597	Anhidrit salicilic .	0.09768
Carbonat de fer protoxidat . . .	1.13512		
Carbonat de magnesie	0.04414		

Comandele se primesc în Administraţia apelor Meledic, Hall de l'Indépendance Roumaine, Bucuresci.

Principiile minerale ale isvórelor feruginóse fosfatate din Meledic sunt împărţite în apa proporţiunĭ în cât le pune în capul tutulor acelora cunoscute în cea ce privesce puterea lor reconstituitivă. — Fosfatul jócă un rol considerabil şi le dă o valóre terapeutică neprefuită printre apele analóge cele maĭ însemnate: Busias, Franzensbad, Boekleit, Pyrmont, Orezza, etc.

Suverană contra ANEMIEI

Nu decolorează vinul

BAILE MITRASZEWSCHI
Str. Poliţieĭ No. 4 şi 6

Cel maĭ îngrijit şi maĭ bun stabiliment de **Băĭ de Abur şi de Putină**

— MARE BASIN —

pentru băĭ reci în apă filtrată şi duşĭ în mijlocu grădineĭ şi aranjat în model cel maĭ frumos.

Deschis în toate zilele. Orele de la 10 dim. pînă la 12 sunt rezervate pentru dame.

SOCIETATEA ANONIMA UNGARA de NAVIGAŢIUNE FLUVIALĂ şi MARITIMĂ

MERSUL VAPOARELOR de PASAGERI
INTRE ZEMUN (Semlin)-BELGRAD-GALAŢI (1016 kil.)

In JOS			STAŢIUNILE	In SUS		
pleacă 4.00	ORARIUL EUROPEI MEDIE	In fie-care Duminică, Martĭ şi Vinerĭ	Zemun (Semlin)	sosește 6.00	ORARIUL EUROPEI MEDIE	In fie-care Joĭ, Sîmbătă şi Lunĭ
„ 5.00			Belgrad	» 5.05		
„ 6.00			Panciova	pleacă 4.05		
„ 7.35			Semendria	» 2.10		
„ 7.55			Cubin	» 1.40		
„ 8.30			Dubroviţa	» 1.00		
» 10.00			Baziaş	pleacă 11.00 / sosește 8.00		In fie-care Mercurĭ, Vinerĭ şi Duminică
» 10.50			Gradişte	pleacă 7.15		
» 11.20			Moldova-Veche	» 6.30		
» 12.20			Drencova	» 4.30		
» 1.30			Sviniţa	» 3.00		
» 1.50			Milanovaţ	» 2.30		
sosește 3.15 / pleacă 4.00			Orşova	pleacă 12.00 / sosește 11.50		
sosește 6.00 / pleacă 7.00	ORARIUL EUROPEI CENTRALE	In fie-care Lunĭ, Mercurĭ, şi Sîmbătă	Turnu-Severin	sosește 10.00 / pleacă 8.40	ORARIUL EUROPEI CENTRALE	
» 10.15			Raduievatz	» 4.25		
« 12.5			Calafat	» 1.15		
» 1.25			Widdin	» 12.50		
„ 3.40			Lom-Palanca	» 10.00		In fie-care Martĭ, Joĭ şi Sîmbătă
„ 6.10			Bechet	» 6.20		
„ 6.30			Rahova	» 6.10		
» 8.50			Corabia	» 3.20		
» 10.20			Nicopoli	» 1.25		
» 10.35			Turnu-Măgurele	» 1.15		
» 12.15			Zimniţa	» 11.00		
» 12.50			Sistov	» 10.40		
sosește 3.05 / pleacă 3.[illegible]5			Rusciuc (Rustschuc)	» 7.00		
sosește 4.00 / pleacă 4.30			Giurgiu	pleacă 5.40 / sosește 4.50		
» 7.05			Olteniţa	pleacă 1.25		In fie-care Lunĭ, Mercurĭ şi Vinerĭ
» 9.25		In fie-care Marţi, Joĭ şi Duminică	Silistria	» 10.15		
» 3.00			Cernavodă	» 5.30		
» 5.45			Gura-Ialomiţeĭ	» 1.15		
sosește 8.25 / pleacă 9.00			Brăila	» 9.20		
sosește 9.50			Galaţĭ	pleacă 8.00		

Observaţiunĭ generale: 1) Orele din coloana stîngă indicate în dreptu' fie-cărei staţiunĭ să se citească de sus în jos; iar cele din coloana dreaptă de jos în sus. 2) Pentru linia Turnu-Severin Galaţĭ, vapoarele vor pleca după orologiul Ost-European, care e cu un ceas înainte de cel Central-European.

3) Orele de noapte începînd de la 6 ore seara pînă la 5.59 dimineaţa sunt însemnate prin sublinierea minutelor. 4). In cas cînd apele vor fi micĭ, circulaţia vapoarelor între Zemun (Semlin) şi Galaţĭ se vor face prin comunicaţie întreruptă, adică prin schimbarea vapoarelor şi anume: un vapor va circula între Zemun (Semlin) şi Orşova, şi un altul între Orşova şi Galaţĭ conformîndu-se exact ambele vapoare acestuĭ itinerariŭ. - Insă dacă apele vor scădea de tot, vapórele circulă numaĭ între Zemun—Moldova-Veche, şi între Turnu-Severin şi Galaţĭ. De alt-fel, în privinţa aceasta se vor căpăta informaţiunĭ corecte de la toate staţiunile şi prin publicaţiĭ.

Budapesta în Aprilie 1897. DIRECŢIUNEA GENERALĂ.

Friedrich Wannieck & Comp.
BRUNN

FABRICA DE MAŞINI ŞI TURNĂTORIE DE FER FURNISEAZĂ CA SPECIALITATE:

MAŞINI PENTRU
CARAMIDARII
SISTEM TH. GROKE

VALŢURI
SIMPLE, DUBLE şi TRIPLE

APARATE de TĂIAT
PRESE
DE MÂNĂ ŞI CU ABURI PENTRU CĂRĂMIZĬ, etc. etc.

IULIUS HOLZNER
LUGOS
Instalează:
FABRICĬ de CARĂMIZI
CUPTOARE CIRCULARE

DUPĂ SISTEME PROPRIE PATENTATE PENTRU PRODUCŢIUNEA ÎN MASĂ DE

CĂRĂMIZI şi OLANE

ECONOMIE de COMBUSTIBIL şi RANDAMENT CîT SE POATE de MARE

REPRESENTANT PENTRU ROMANIA

VICTOR LUPESCU
Inginer

BULEVARDUL CAROL I, No. 14 bis, (lîngă Ministerul Domeniilor)

LANCE PARFUMES
Société chimique des usines du Rohne

PARFUMUL TEATRELOR
VAPORISATORUL NU MAI ESTE NECESAR

Lance-Parfum. Cel maĭ fin produs francez. Nu păteazâ şi nu lasă semne pe mătase albă, dantele, mănuşi, etc.

CEL MAI BUN şi SIGUR REMEDIU contra MIGRENELOR
Produs al Societăţeĭ Chimice a Usinelor din Rohn, Lyon

Representant general şi depositar **Moritz Pollak** *Bucureştĭ, calea Văcăreştĭ*, 5

Se găseşte de vînzare la: *Fraţiĭ Albahary, Ch. Lazarovici, M. E. Frenkel, Solomon Hechter Fiĭ, La oraşul Congo, Bucureştĭ; D. Mihăileanu, Constanţa; Gherman Lazar, Craiova; Pharmacia Petzalir, Brăila* şi la toate droguerille.

En detail la: Magasinul *Sigmund Prager, Universul* şi tóate *Parfumeriile*. Galaţĭ: *M. Wortmann.*

807—200

CAPSULELE
SALOL SANTAL
BRUS

Autorizate de onor. Consiliu Sanitar superior din Bucureştĭ

Salol Santal Brus este unicul remediŭ sigur contra *scursorilor veneriene.*

Salol Santal Brus vindecă în scurt timp *sculamentele* cele maĭ rebele.

Salol Santal rus nu derangează stomacul ca alte remediĭ similare.

Salol Santal Brus este maĭ folositor de cît orĭ-care *antiblenorhagic* existent.

Salol Santal Brus se găseşte spre vînzare la toate farmaciile din ţară.

DEPOU: Farmacia Brus, *Calea Victorieĭ 46*

EN GROS Drogueria Brus, *Pal. Băilor Eforieĭ*

Bucurescĭ 1449

Preţul uneĭ cutiĭ 3.50 **Preţul uneĭ cutiĭ 3.50**

ULEIURI MINERALE
PENTRU
UNS MAŞINI AGRICOLE şi INDUSTRIALE
PRODUSUL FABRICEI
„STEAUA ROMANA"
SOCIETATE ANONIMA pentru INDUSTRIA PETROLEULUI

Capital social: Leĭ aur 10.000.000 din cari leĭ aur 7.000.000 deplin vărsaţĭ

Pentru comenzĭ şi informaţiunĭ a se adresa

REPRESENTANTULUI GENERAL

T. ZWEIFEL

BUCUREŞTI	GALAŢI	IAŞI
Calea Moşilor No. 31	*Str. Egalităţeĭ No. 16*	*Str. Mitropolieĭ 8.*

1503

MAYPOLE
SAPUN DE VOPSIT
CEA MAI NOUA INVENŢIUNE ENGLEZEASCA

MÂINILE DUPĂ VĂPSIT:

Cu Maypole **Cu Anilină**

Cu acest săpun şi cu puţină apă caldă orĭ-cine poate văpsi acasă în 15 minute cu cea maĭ mare uşurinţă: FIRE DE LINA, BUMBAC saŭ MĂTASE, orĭ-ce fel de haine saŭ stofe, perdele, broderiĭ, panglicĭ, ciorapĭ, cravate, batiste, mănuşĭ de aţă saŭ de mătase, cămăşĭ, atlas, catifea, pluş, pene, pălăriĭ de stofă saŭ pae, etc. etc.

Haine se pot văpsi chiar fără a se descoase căptuşeala.

La casurĭ de doliŭ *orĭ-ce fel de haine se pot văpsi negru în 15 minute.*

BUCATA 1 LEU (negru 1.25)

Cu o bucată se poate văpsi o blusă întreagă

THE MAYPOLE COMPANY L^DT LONDRA

Depositarul general pentru România, Bulgaria şi Grecia:

A. S. LINDENBERG, *Bucurescĭ, Strada Vesteĭ 11*

Locurĭ de vînzare: *Bucureştĭ*, Luca P, Niculescu, calea Moşilor 14, P. I. Christescu, strada Colţeĭ 14 şi Pînzarĭ, 7; M. Economu & Co. strada Şelarĭ, 4; Vasile S. Tudoran, strada Pînzarĭ, 14; Gustav Rietz, strada Carol, 54; H. S. Greif, strada Lipscanĭ, 67; Drogueria Brus, Bulevardul Elisabeta (Palatul Băilor Eforieĭ); Magasin General de Paris, Calea Victorieĭ, 42; Drogueria Ilie Zamfirescu, strada Academieĭ, 4; Drogueria Păcăţeanu, Calea Victorieĭ 17 (sub Hotel de France); I. Martinescu, Calea Victorieĭ, 146; „La Ghemu Roşu", strada Lipscanĭ, 4; „La Lanţ", strada Lipscanĭ, 5; Petre Ganciu „La Bucur". Calea Moşilor, 2.

Craiova: Bazarul Librărieĭ Centrale Gherman F. Lazar, colţ strada Lipscanĭ; *Iaşĭ:* Singuriĭ depositarĭ, Fraţiĭ I. L. & B. Rosenstein; *Ploescĭ:* Dep. gen. pentru judeţul Prahova: Fraţiĭ S. & T. Christescu; *Buzăŭ:* Nicolae Oprescu,

987—47

POUR GAGNER 500.000 Fr.
EN SOUSCRIVANT AU
NOUVEAU DICTIONNAIRE ENCYCLOPÉDIQUE UNIVERSEL ILLUSTRÉ
Répertoire des Connaissances Humaines

Rédigé par une Société de Littérateurs, pe Savants et d'Hommes spéciaux, SOUS LA DIRECTION DE **Jules Trousset** Collaborateur du Grand Dictionnaire P. LAROUSSE, Auteur d'Ouvrages de Vulgarisation et d'Encyclopédie, *COURONNÉS PAR LES SOCIETÉS SAVANTES*

Il Comprend:

Plus de 600.000 définitions sur toutes choses.
Plus de 20.000 articles de Biographie et d'Histoire
Plus de 22.000 articles de Géographie.
Plus de 50.000 articles d'Art, de Science de Grammaire, etc.
Plus de 1.000.000 de dates,

Il Embrasse:

La Linguistique, l'Histoire, la Géographie, la Jurisprudence, la Politique, l'Administration, la Littérature, la Philosophie, la Théologie, la Poésie, l'Architecture, l'Histoire naturelle, la Peinture, les Beaux-Arts, les Sciences, les Explorations, les Découvertes, l'Economie domestique; l'Hygiéne, etc.

6 Gros et Forts volumes in 4⁰, reliés, illustrés de 3.700 magnifiques gravures répandues dans le texte. 1 Atlas de Bibliographie contemporaine compris dans le 6-e volume et 1 Atlas universel de 110 cartes en couleurs formant le 7-e vol., **180 frs.**

Payables par traites mensuelles de 10 frc. Les frais de port et de douane seront à la charge de M. M. les clients.

PRIME EXCEPTIONNELLE

Il sera attribué a chaque Souscripteur du *Nouveau Dictionnaire Encyclopédique de Trousset*

UN BON A LOTS DE 20 FRANCS

de l'Exposition Universelle de 1900 DONNANT DROIT AUX AVANTAGES SUIVANTS:

1⁰ 20 tickets d'entrée de 1 fr.;
2⁰ Réduction des prix consenties pour les voyages par les Compagnies de chemins de fer et de bateaux, ou réduction de 25 0/0 sur les prix d'entrée dans les établissements de spectacles à l'intérieur de l'Exposition.
3⁰ Participation aux tirages ayant lieu par les soins du Crédit Foncier de France jusqu'au 25 Octobre 1900 et dont le montant s'élève à, 6.000.000 de Francs

5	Lots de	500.000	2.500.000
24	—	100.000	2.400.000
25	—	10.000	250.000
59	—	5.000	295.000
150	—	1.000	150.000
4,050	—	100	405.000
		Total	6.000.000

Il est effectué 6 Tirages par An: *en Février, en Avril, en Juin en Aout, en Octobre, en Decembre.*

ILS COMPRENNENT:

1	Lot de	500.000 fr.
5	— de	100.000
7	— de	10.000
12	— de	5.000
30	— de	1.000
900	— de	100

soit 955 lots par an

L'atribution du Bon de l'Exposition est faite pour chaque Souscripteur avant le jour du tirage

RIEN A PAYER D'AVANCE

Les sept volumes comprenant le Dictionnaire complet sont livrés immédiatement.

Envoyez les demandes à la **Librairie BASILE NICOLESCU.** 8, Str. Biserica Eni, à Bucarest

UNTDELEMN
FRANŢUZESC
ADOLPHE PUGET
MARCA FABRICEI

în sticle şi vase de metal

A se feri de contrafacerĭ

VESTITA GHICITOARE ŞI FILOSOAFA

IULIA POLONEZA

Unica în felul eĭ peste tot pămîntul românesc, care posedă ceva din înţelepciunea luĭ Solomon. Cine nu crede să vie să vază că locueşte în strada Minoaruluĭ No. 41. 1314

HIRTIE maculatură de vînzare. De la 10 kilo în sus

CEL MAI BUN
Vacs Frances
pentru încălţăminte
Representant pentru România
A. Feldmann
BUCUREŞTI
20 str. DECEBAL 20

CAROL A. FRANCKE

BIUROUL
47.—STRADA ACADEMIEI.—47
vis-à-vis de Ministerul de Interne;

BIUROU TECHNIC

DEPOUL
81.—CALEA GRIVIŢEI.—81

Materiale de constructiunĭ: Ciment, Var alb gras şi hidraulic, Grinzĭ de fer. Şine vechĭ de drum de fer, Plăcĭ isolatoare de asphalt, Tablă de fer ondulată, Galvanisată, Plumbuită şi de Zinc.

ŢEVI DE FER, FONTĂ ŞI PLUMB

Instalaţiunĭ de: Incălzire prin Calorifere cu abur. Lumină electrică, Fabricĭ pentru fabricarea bereĭ, Fabricĭ pentru fabricarea Cărămizeĭ, Tăbăcăriĭ, Maşine de orĭ-ce fel, Maşinĭ de făcut ghiaţă, Morĭ, Turbine, Cazane.

ORI-CE FEL DE MAŞINI ŞI UNELTE PENTRU LUCRAREA FERULUI, LEMNULUI, etc.

MOTOARE, LOCOMOBILE, POMPE, GATTERE, etc.

Mare depou de articole pentru instalaţiunĭ de gaz, apă şi tot la canal

Sală de expoziţiune de lămpĭ pentru gaz aerian şi electricitate

FURTUNI I-a
QUALITATE în toate FELURILE şi DIMENSIUNILE

Articole necesare pentru cultivarea grădinelor ca:

MAŞINI PENTRU TAIAT IARBA (RASENMÄHER)

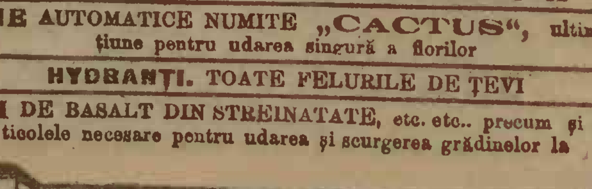
CĂRUCIOARE PENTRU FURTUNI

TAVALUCĬ PENTRU PLANAREA PAMANTULUI

TURBINE AUTOMATICE NUMITE „CACTUS", ultima invenţiune pentru udarea singură a florilor

HYDRANŢI. TOATE FELURILE DE ŢEVI

TUBURI DE BASALT DIN STREINATATE, etc. etc.. precum şi toate articolele necesare pentru udarea şi scurgerea grădinelor la

TOATE ARTICOLE NECESARE PENTRU INSTALAŢIUNI DE
GAZ, APĂ ŞI SCURGERE
VINZARE EN GROS & EN DETAIL
PROBE ŞI PREŢURI DUPE CERERE 1075